

ROZDZIAŁ X
STAN PRAWNY GRUNTÓW

§65. STAN PRAWNY GRUNTÓW

1. Stan prawny gruntów miasta zidentyfikowano w zakresie podstawowych form własności gruntów, to jest informacji istotnych do podejmowania decyzji w skali i zakresie merytorycznym odpowiadającym **Studium 2016**.
2. Wyodrębniono grunty stanowiące:
 - własność Gminy Sosnowiec - 1477,4 ha,
 - trwały zarząd Gminy Sosnowiec - 270,78 ha,
 - własność Skarbu Państwa - 561,64 ha,
 - własność Skarbu Państwa w zarządzie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad - 24,08 ha,
 - własność Skarbu Państwa w zarządzie Polskich Linii Kolejowych - 315,61 ha,
 - trwały zarząd Skarbu Państwa - 569,58 ha,
 - pozostałe formy władania Skarbu Państwa - 266,5 ha.
3. Decydująca większość gruntów, niebędących drogami publicznymi lub lasami, jest własnością prywatną osób fizycznych lub prawnych. W tej sytuacji, z punktu widzenia celów polityki przestrzennej miasta, wszelkie podejmowane działania będą wiązały się z koniecznością wyprzedzającego uregulowania stosunków własnościowych gruntów, wskazanych do realizacji konkretnych przedsięwzięć celu publicznego.
4. Gruntami o znaczeniu decydującym dla realizacji większości ze zidentyfikowanych celów i zadań publicznych, związanych ze stopniową zmianą struktury przestrzennej miasta, są grunty prywatne, dla których uzyskanie prawa do dysponowania lub częściowego dysponowania nieruchomościami dla realizacji inwestycji celu publicznego winno być przedmiotem przemyślanej, długoterminowej, stabilnej polityki władania, zarządzania i gospodarowania nieruchomościami.
5. Stan prawny gruntów przedstawiono w **załącznikach graficznych U/37 i U/38**.

§66. WNIOSKI I WYTYCZNE Z ROZDZIAŁU X

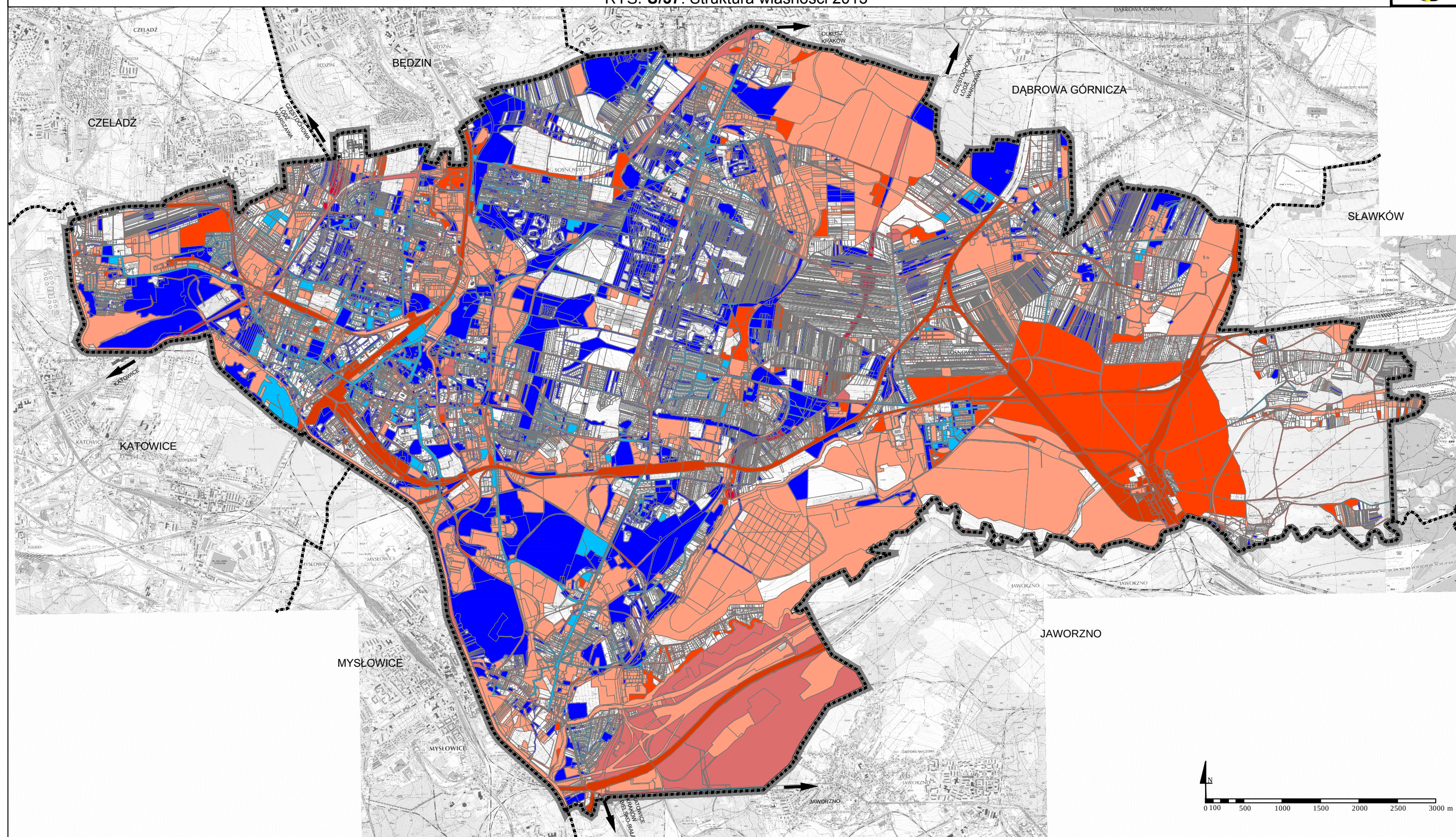
Miasto winno podjąć aktywną politykę w zakresie pozyskiwania na rzecz miasta nieruchomości, które w przyszłości mogłyby stać się obszarami aktywności gospodarczej oraz być przedmiotem bezgotówkowych form odszkodowawczych (zamiana gruntu za grunt), związanych z realizacją art. 36 ustawy.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA SOSNOWCA

UWARUNKOWANIA: STAN PRAWNY GRUNTÓW - WŁASNOŚCI GRUNTÓW

RYŚ. U/37: Struktura własności 2013

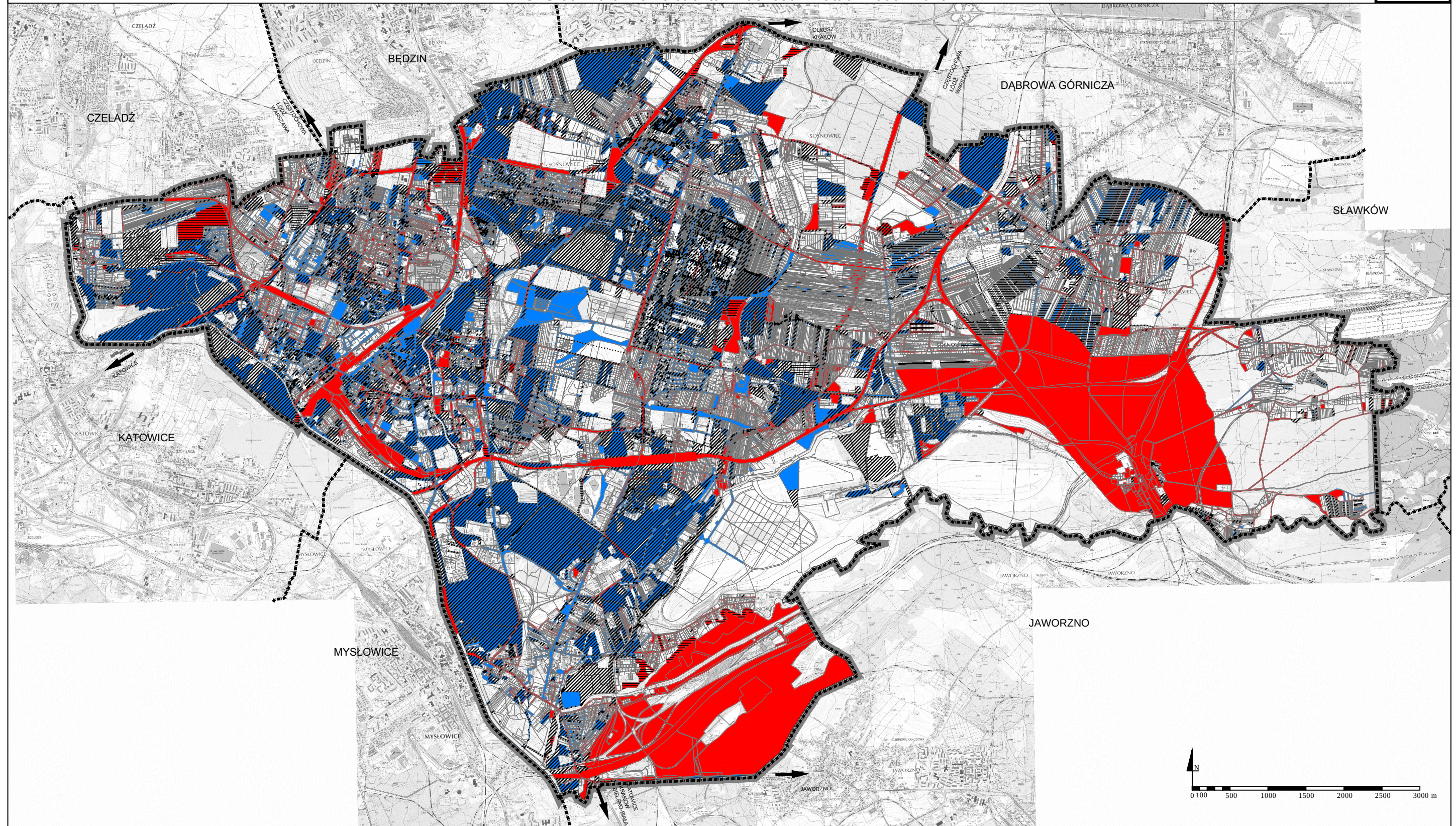
	GRANICA MIASTA SOSNOWCA		OBSZARY WE WŁASNOŚCI SKARBU PAŃSTWA - ZARZĄD PKP PLK		OBSZARY W TRWAŁYM ZARZĄDZIE GMINY SOSNOWIEC	Wykonawca:
	GRANICE GMIN SĄSIEDNICH		OBSZARY W TRWAŁYM ZARZĄDZIE SKARBU PAŃSTWA		POZOSTAŁE FORMY WŁASNOŚCI I WŁADANIA	
	OBSZARY WE WŁASNOŚCI SKARBU PAŃSTWA		OBSZARY WE WSZELKICH INNYCH FORMACH WŁADANIA SKARBU PAŃSTWA			
	OBSZARY WE WŁASNOŚCI SKARBU PAŃSTWA - ZARZĄD GDDKIA		OBSZARY WE WŁASNOŚCI GMINY SOSNOWIEC			

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA SOSNOWCA

UWARUNKOWANIA: STAN PRAWNY GRUNTÓW - WŁASNOŚCI GRUNTÓW

RYS. U/38: Porównanie struktur własności w latach 1999 i 2013.

	GRANICA MIASTA SOSNOWCA		OBSZARY WE WŁASNOŚCI SKARBU PAŃSTWA, STAN NA 1999 R.		
	GRANICE GMIN SĄSIEDNICH		OBSZARY WE WŁASNOŚCI LUB WŁADANIU GMINY SOSNOWIEC, STAN NA 1999 R.		
	OBSZARY WE WŁASNOŚCI LUB W TRWAŁYM ZARZĄDZIE SKARBU PAŃSTWA		POZOSTAŁE FORMY WŁASNOŚCI I WŁADANIA		
	OBSZARY WE WŁASNOŚCI LUB W TRWAŁYM ZARZĄDZIE GMINY SOSNOWIEC				

Wykonawca:

ROZDZIAŁ XI

WYSTĘPOWANIE OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH

§67. OBIEKTY I TERENY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH

W obszarze objętym **Studium 2016** występują obiekty i tereny chronione na podstawie przepisów odrębnych, do których należą:

- 1) obiekty, obszary i strefy chronione w myśl ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, które zostały omówione w Rozdziale VI „Stan dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej”;
- 2) obiekty, obszary i strefy chronione w myśl ustawy o ochronie przyrody, które zostały omówione w Rozdziale V „Stan Środowiska, w tym stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego”;
- 3) obiekty, obszary i strefy chronione w myśl ustawy prawo wodne, które zostały omówione w Rozdziale XVI „Wymagania dotyczące ochrony przeciwpowodziowej”;
- 4) grunty leśne chronione na mocy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, które zostały omówione w Rozdziale V „Stan Środowiska, w tym stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego”;
- 5) tereny zamknięte, które zostały ustalone decyzją nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych, wraz z załącznikiem do decyzji, Tom 12 – dla województwa Śląskiego (Dziennik Urzędowy Ministra Infrastruktury i Rozwoju poz. 25 z dnia 27 marca 2014 r.).

§68. WNIOSKI I WYTYCZNE Z ROZDZIAŁU XI

Wnioski i wytyczne do **Studium 2016** zawarte zostały odpowiednio w rozdziałach V, VI i XVI.

ROZDZIAŁ XII

WYSTĘPOWANIE OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH

§69. PROCESY GEODYNAMICZNE (RUCHY MASOWE)

1. Tematyka procesów geodynamicznych, rozumianych jako zjawisko ruchów masowych, została przedstawiona w oparciu o opracowanie wykonane przez Państwowy Instytut Geologiczny - Instytut Badawczy, Oddział Górnośląski w Sosnowcu.
2. Na obszarze Sosnowca poddano analizie 45 obszarów, uwzględniając ich predyspozycje do wystąpienia ruchów masowych ziemi tzn. takich, w których obecność pewnych form rzeźby, ukształtowanie powierzchni terenu, budowa geologiczna i procesy inicjujące wskazują na rozwój takich procesów w przeszłości lub uwarunkowania geologiczno-geomorfologiczne nie wykluczają takich procesów w przyszłości.
3. Ocenie poddano 12 stoków wzgórz przykrytych gliniastymi utworami zwiertelinowymi, występujących w: Milowicach, Pogoni, Środuli, Zagórz, Dańdówce, Sielcu i Klimontowie oraz 33 obszary opisane jako skarpy form antropogenicznych - wyrobiska pogórnice skał węglanowych, piasku i glin oraz zwałowiska odpadów przemysłowych, głównie odpadów pogórnich, zlokalizowane w: Milowicach, Środuli, Zagórz, Sielcu, Dańdówce, Dębowej Górze, Klimontowie, Kazimierzu Górniczym, Maczkach, Zawodziu, Ostrowach Górniczych, Modrzejowie i Jęzorze.
4. W odniesieniu do zdecydowanej większości obszarów (43), skarpy/stoki wzgórz naturalnych i poszczególnych form antropogenicznych nie posiadają warunków sprzyjających rozwojowi ruchów masowych. Podstawą takiej klasyfikacji były głównie: brak warunków nachylenia i wysokości względnej stoku (skarpy), małe zróżnicowanie litologii i przepuszczalności utworów pokrywowych oraz osiągnięcie celu całkowitego zlikwidowania zagrożenia osuwiskowego po zakończonej technicznej i biologicznej rekultywacji terenu. Jedynie w dwóch przypadkach, w Zagórz, zinwentaryzowano tereny zakwalifikowane do potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi, w rejonach występowania form morfologicznych i antropogenicznych; pierwszy, związany jest z nasypem drogowym – ul. ks. Blachnickiego, a drugi – ze stokiem zbudowanym z węglanowych triasu, z pokrywami gliniastych zwiertelin i utworów deluwialnych, pomiędzy ulicami: Lenartowicza i Szymanowskiego. W dacie przeprowadzonej wizji terenowej (10. 06. 2013 r.), przy północno-wschodniej krawędzi nasypu drogowego w ciągu ul. ks. Blachnickiego zarejestrowano dawno powstałe uszkodzenie asfaltowego chodnika, o wymiarach: długość ok. 1 m i szerokość 0,4 m, o znamionach mikroniszy osuwiskowej, występujące nad przepustem drogowym, którym następuje przepływ wód z nawodnionej niecki po północno-wschodniej stronie drogi do zalewiska po przeciwnej jej stronie. Powodem tego stanu rzeczy mogła być komprymacja gruntu wypełniającego przestrzeń nad wlotem przepustu i/lub stosunkowo strome nachylenie skarpy drogowej w tym miejscu. W przypadku naturalnego zbocza o ekspozycji północno-wschodniej, inicjację niewielkich ruchów masowych (aktualnie ustabilizowanych) zaobserwowano w postaci podłużnych spękań asfaltowej nawierzchni drogi dojazdowej, przy posesji oddalonej ok. 200 m na wschód od ul. Braci Mieroszewskich, powstałych wskutek nadmiernego podcięcia skarpy przy budowie ogrodzenia posesji. Zagrożenia w ww. przypadkach wynikające z granicznych wartości nachylenia stoku/skarpy, mogą zwiększyć się w wyniku działalności antropogenicznej (obciążenie stoku obiektami budowlanymi, wykonanie wykopów) oraz czynnikami naturalnymi (infiltracja i spływ wód opadowych i roztopowych). W rejonie pomiędzy ulicami: Lenartowicza i Szymanowskiego, wykonano podcięcie w naturalnie uformowanym stoku w trakcie budowy drogi dojazdowej do posesji (wschodni, końcowy odcinek ul. Południowej), co w pewnym stopniu osłabiło stateczność zbocza. W przypadku skarpy nasypu drogowego przy ul. ks. Blachnickiego, zagrożenia te wynikają dodatkowo w związku z utrzymującym się stałym zawadnieniem niecek po obu stronach drogi, w zbliżeniu do skrzyżowania z ul. 3 Maja oraz znacznym obciążeniem drogi ruchem samochodowym.
5. Na podstawie kart rejestracyjnych terenu potencjalnie zagrożonego ruchami masowymi ziemi, według stanu z 2009 r., wskazuje się:
 - a) obszar 1 – rejon ulicy ks. F. Blachnickiego na wysokości oczka wodnego w Parku Środula - skarpa nasypu pod drogę w rejonie skrzyżowania dwupoziomowego ulic: 3 Maja i ks. F. Blachnickiego;
 - b) obszar 2 – rejon ulic T. Lenartowicza i K. Szymanowskiego - stok wzgórza triasowego przykryty deluwiami (gliny i piaski).

§70. WNIOSKI I WYTYCZNE Z ROZDZIAŁU XII

1. Zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w studium wymagane jest wskazanie obszarów osuwania się mas ziemnych. Obszary te powinny zostać wyznaczone na podstawie badań terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi wskazanych w kartach rejestracyjnych.
2. Dla wskazanych obszarów zaliczonych do potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi obowiązują nakazy, zakazy i ograniczenia wskazane w przepisach prawa geologicznego i górniczego.

ROZDZIAŁ XIII

WYSTĘPOWANIE UDOKUMENTOWANYCH ŹŁÓŻ KOPALIN ORAZ ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH ORAZ WYSTĘPOWANIE TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH

§71. BUDOWA GEOLOGICZNA ORAZ ŹŁOŻA KOPALIN I EKSPLOATACJA GÓRNICZA

1. Budowa geologiczna.

Sosnowiec położony jest w środkowo-wschodniej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego, w obrębie wydzielonej geologicznie jednostki strukturalnej – bloku górnośląskiego. W podłożu tej jednostki występuje trójkątny blok prekambryjskich skał krystalicznych, na których osadzone zostały utwory najwyższego proterozoiku, starszego i młodszego paleozoiku, dolnego mezozoiku oraz kenozoiku. W rozwoju geologicznym po prekambrze blok górnośląski ewoluował w sposób charakterystyczny dla obszaru platformowego i w czasie orogenezy waryscyjskiej przekształcił się w zapadlisko przedgórskie. Skały tej jednostki, w kierunku na południe, zanurzają się pod osady zapadliska przedkarpackiego i strukturę płaszczowinową karpata zewnętrzných.

2. Źłóża kopalin.

W granicach Sosnowca występują udokumentowane oraz w przeszłości i aktualnie eksploatowane złoża kopalin energetycznych w postaci węgla kamiennego stratygraficznie związanego z utworami karbonu oraz złoża piasku podsadzkowego, stanowiące osady systemu czwartorzędowego.

1) Węgiel kamienny

Zasoby złoża węgla kamiennego zostały udokumentowane na niemal całym obszarze Sosnowca (za wyjątkiem skrajnie wschodniej jego części), na głębokości od kilkudziesięciu do ok. 1000 m, w obrębie karbonu produktywnego, w wydzielonych ogniwach litostratygraficznych - serii paralicznej (warstwy: sarnowskie, florowskie, grodzieckie), górnośląskiej serii piaskowcowej (warstwy: siodłowe, rudzkie) oraz serii mułowcowej (warstwy orzeskie). Eksploatacja większości złóż węgla kamiennego, obejmujących granice Sosnowca, została po okresie transformacji ustrojowej zaniechana; aktualnie likwidowana jest kopalnia wydobywająca ze złoża „Kazimierz-Juliusz 1”. Zestawienie złóż węgla kamiennego w granicach Sosnowca:

- wydobyte zaniechane: „Saturn”, „Siemianowice-Szopienice I”, „Siemianowice”, „Paryż”, „Sosnowiec”, „Niwka-Modrzejów”, „Porąbka-Klimontów”, „Jan Kanty”, „Kazimierz-Juliusz 1” i „Kazimierz-Juliusz 1”;
- rozpoznane w kategorii A+B+C₂: „Brzezinka-2”, „Modrzejów”,
- rozpoznane w kategorii A+B+C₁+C₂: „Jan Kanty 2”
- zagospodarowane: „Mysłowice”;

2) Piasek podsadzkowy

Źłóża tej kopaliny, o miąższości ok. 30 m, zostały udokumentowane w obrębie głębokiej bruzdy erozyjnej w kształcie wydłużonej niecki o orientacji SE-NW - złoża „Bór (Wschód)” - i w rejonie pradoliny Białej Przemszy - złoża „Bór (Zachód)” - w południowej części Sosnowca. Południowa część powierzchni ww. złóż znajduje w granicy administracyjnej miasta Jaworzna. Źłoże tej kopaliny, o podobnej genezie, zostało udokumentowane jako złoża piasku podsadzkowego „Szczakowa-Maczki” (dotąd nieeksploatowane), w obrębie pradoliny Białej Przemszy, we wschodniej części Sosnowca (Maczki, kolonia Cieśle). Zestawienie złóż piasku podsadzkowego w granicach Sosnowca:

- eksploatowane: „Bór (Zachód)”, „Bór (Wschód)”,
- rozpoznane w kategorii A+B+C₁: „Szczakowa-Maczki”.

3) Surowce ilaste ceramiki budowlanej i wapieni przemysłu wapienniczego

W granicach Sosnowca udokumentowano i w przeszłości eksploatowano niewielkie złoża kopalin:

- zaniechane: „Radocha”, „Sosnowiec-Śródula”,
- rozpoznane w kategorii C₂: „Dąbrowa Narodowa”.

§72. WODY PODZIEMNE I ICH JAKOŚĆ

1. Zgodnie z powszechnie stosowaną rejonizacją zwykłych wód podziemnych, teren Sosnowca położony jest w Makroregionie Centralnym, w Regionie XII Śląsko-Krakowskim, w którym wody podziemne występują w piętrach wodonośnych utworów stratygraficznie przynależnych do czwartorzędu, triasu i karbonu.

2. Zgodnie z ustaleniami mapy głównych zbiorników wód podziemnych Narodowego Archiwum Geologicznego Państwowego Instytutu Geologicznego-Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie wg stanu na III 2012 r. obszar Sosnowca znajduje się w części w zasięgu następujących zbiorników wód podziemnych:

- GZWP nr 453 „Biskupi Bór” - (Maczki, Kolonia Cieśle), utożsamiony z powyżej scharakteryzowaną jednostką hydrogeologiczną o symbolu 4aQII/P+C1,3. Jest zbiornikiem porowym, odkrytym, wykształconym w obrębie doliny kopalnej wypełnionej piaszczysto-zwirowymi utworami czwartorzędu, o szacunkowych zasobach dyspozycyjnych 108 tys. m³/24h i module zasobów dyspozycyjnych 1440 m³/24h*km². Zbiornik pozbawiony jest izolacji od powierzchni - stopień zagrożenia wód zbiornika na zanieczyszczenia migrujące z powierzchni przyjęto jako wysoki. Z uwagi na istniejącą strefę zasilania obejmującą cały zbiornik, ustalono w jego granicach obszar wymagający najwyższej ochrony (ONO) - w granicach miasta. Wody zbiornika, pod względem jakościowym, należą do klasy Ib – jakości dobrej, lecz nietrwałej (brak izolacji), niewymagające uzdatnienia,
- GZWP nr 329 „Bytom” - (środkowa i północno-zachodnia część miasta) w części objęty jednostką hydrogeologiczną o symbolu 1aT2,1IV/C3. Jest zbiornikiem szczelinowo-krasowym, odkrytym, wykształconym w utworach węglanowych triasu dolnego (pstry piaskowiec – ret) i triasu środkowego (wapień muszlowy), o szacunkowych zasobach dyspozycyjnych 165 tys. m³/24h i module zasobów dyspozycyjnych 661 m³/24h*km². Zbiornik pozbawiony jest izolacji od powierzchni, a stopień zagrożenia wód zbiornika na zanieczyszczenia migrujące z powierzchni przyjęto jako bardzo wysoki. W granicach zbiornika ustanowiono obszar wymagający wysokiej ochrony (OWO). Pod względem jakościowym, wody zbiornika w części obejmującej miasto, należą do klasy Ib – wody dobrej, lecz nietrwałej jakości (brak izolacji), niewymagające uzdatnienia.

Z uwagi na fakt, iż obecnie trwają prace dokumentacyjne dla GZWP Bytom i GZWP Biskupi Bór ich wyznaczenie w „Mapie obszarów głównych zbiorników wód podziemnych w Polsce...” nie jest tożsamy z udokumentowaniem zbiorników w sensie przewidzianym prawem.

Lista GZWP, które w 2011 roku zostały udokumentowane w skali szczegółowej 1:500 000, lub których dokumentacja będzie weryfikowana w ramach realizacji :Programu wyznaczania obszarów ochronnych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych dla potrzeb planowania i gospodarowania wodami w obszarach dorzeczy [9.63] nie obejmuje zbiornika nr 329 „Bytom” i nr 453 „Biskupi-Bór”.

W chwili obecnej na zlecenie Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej sporządzane jest opracowanie p.t. „Wykonanie programów i dokumentacji geologicznej określających warunki hydrogeologiczne w związku z ustanowieniem obszarów ochronnych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) dla potrzeb planowania i gospodarowania wodami w obszarach dorzeczy” GZWP 453 „Biskupi-Bór”.

3. Obszar Sosnowca znajduje się ponadto w zasięgu użytkowego poziomu wód podziemnych o znaczeniu regionalnym, wydzielonego w piaskowcach górnokarbońskich, obejmującego większą część terenu miasta, z wyłączeniem części środkowej i południowo-zachodniej - UPWP CII „Mikołów-Sosnowiec”. Zbiornik szczelinowo-porowy, odporność wód podziemnych tego poziomu wodonośnego na zanieczyszczenia określana jest jako średnia, przy przyjętym czasie pionowej migracji zanieczyszczeń z powierzchni: 5 – 25 lat.

4. Ujęcia wód podziemnych

Zgodnie z informacją Rejonowego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sosnowiec S.A., miasto Sosnowiec nie posiada własnych ujęć wody, w tym ujęć wód podziemnych. Do niedawna czynne było komunalne ujęcie wód podziemnych w rejonie przylegającym do Wschodniej Obwodnicy GOP. Ujęcie, składające się z 3 studni wierconych, o głębokości: 23 – 47 m, ujmowało poziom wodonośny czwartorzędu, którego zwierciadło wody w dacie ich wykonania (1984 – 91), występowało na głębokości w zakresie: 3,8 - 14,1 m p.p.t. Ujęcie zostało wyłączone z eksploatacji, po tym, jak w wyniku drenażu związanego z robotami górnictwami KWK „Niwka-Modrzejów”, nastąpiło znaczące obniżenie zwierciadła wody w studniach ujęcia, do poziomu 12 – 14 m p.p.t. [9.57]. Z tej samej przyczyny, zostały wyłączone liczne, studziennne ujęcia poziomu wodonośnego czwartorzędu (głębokość: 15 – 30 m) na terenie ogródków działkowych położonych na zachód

od ul. Orłąt Lwowskich (dz. Jęzor), w których zarejestrowano podobne co do wartości obniżenie zwierciadła wody podziemnej.

5. Miasto zaopatrywane jest w wodę z ujęć powierzchniowych w Maczkach i Goczałkowicach, przez system magistrali wodnych Górnośląskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów S.A. w Katowicach, połączonych z siecią rozdzielczą RPWiK w Sosnowcu S.A.

6. Na podstawie informacji zamieszczonych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej [9.72] obszar Sosnowca obejmuje dwie Jednolite Części Wód Podziemnych: PLGW 2100132, PLGW 2100134. Tuż za południowo-wschodnią granicą miasta zlokalizowana jest jednolita część wód podziemnych o kodzie PLGW 2100146.

Wyniki przeprowadzonych na obszarze miasta analiz jakości wód JCWPd wskazują, iż głównym zagrożeniem dla stanu zasobów wód podziemnych jest sektor komunalny oraz przemysłowy.

Sektor komunalny generuje przede wszystkim duże ilości odpadów. Głównym zagrożeniem dla wód podziemnych są niekontrolowane odcieki ze składowisk (szczególnie składowisk odpadów niebezpiecznych) czy źle prowadzona gospodarka ściekowa lub jej brak. Dużym zagrożeniem jakości wód podziemnych są rozproszone na terenie całego miasta punktowe ogniska zanieczyszczeń, np. niewłaściwie zaprojektowane i wykonane magazyny środków chemicznych, stacje benzynowe, tereny niewłaściwego magazynowania surowców, półproduktów i wyrobów gotowych itp. Zagrożenie dla wód podziemnych stanowią również ścieki przemysłowe, przede wszystkim te wprowadzane do gruntu lub wód podziemnych, oraz do małych cieków powierzchniowych i zbiorników w ilościach powodujących ich infiltrację do wód podziemnych.

Wpływy pochodzące z sektora przemysłowego to przede wszystkim intensywna działalność wydobywcza kopalń węgla kamiennego (odwadniania poziomu karbońskiego i tworzenie się lei depresji), rud cynku i ołowiu (odwadnianie piętra triasowego) oraz piasków podsadzkowych (drenaż czwartorzędowego poziomu wodonośnego) wymagająca prowadzenia odwadniania wyrobisk. Na skutek działalności górniczej i zwiększonego poboru wód podziemnych doszło do zmian granic układów krążenia wód podziemnych w stosunku do zlewni rzek Przemszy. Efektem takiej działalności może być zmniejszenie ilości wody w zbiornikach oraz redukcja przepływu w rzekach. Drenowane poziomy wodonośne są częściowo odnawiane przez infiltrację wód powierzchniowych, w szczególności młodszych utworów przepuszczalnych. Dotyczy to jednakże głównie płytszych poziomów wodonośnych, głębokie poziomy, w skutek nadmiernego poboru oraz drenażu, mają niewielkie możliwości odnawiania.

7. Środkowa, południowa, wschodnia i południowo - wschodnia część miasta położona jest w obrębie jednolitych części wód podziemnych JCWPd 134 o kodzie europejskim PLGW 2100134 – region wodny Małej Wisły. Zgodnie z informacjami prezentowanymi przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej JCWPd 134 charakteryzuje się słabym stanem ilościowym i dobrym stanem chemicznym wód. Dlatego też osiągnięcie dobrego stanu ilościowego wód jest zagrożone, a dobrego stanu chemicznego wód jest niezagrażone.

Dla tej części jednolitych wód określono derogacje (odstępstwa od osiągnięcia zamierzonych celów środowiskowych) na poziomie 4(5) -1, wynikające z wpływu górnictwa, prowadzone odwadnianie kopalń, zatapianie głębokich lejów depresji oraz brak możliwości zakończenia eksploatacji ze względów gospodarczych.

Północno - zachodni fragment miasta leży w obrębie jednolitych części wód podziemnych JCWPd 132 o kodzie europejskim PLGW 2100132 – region wodny Małej Wisły. Zgodnie z informacjami prezentowanymi przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej JCWPd 132 charakteryzuje się słabym stanem ilościowym i chemicznym wód. Dlatego też osiągnięcie dobrego stanu ilościowego wód jest zagrożone, a dobrego stanu chemicznego wód jest niezagrażone.

Dla tej części jednolitych wód określono derogacje wynoszą 4(5) -1 / 4(4) - 1, a osiągnięcie dobrego stanu wód zostało odsunięte w czasie (derogacje do 2021 r.), ze względu na wpływ górnictwa, prowadzone odwadnianie kopalń, zatapianie głębokich lejów depresji oraz brak możliwości zakończenia eksploatacji ze względów gospodarczych, a w szczególności wydobywanie kopaliny ze złoża "Bytom - 1".

Na południowy wschód od granic administracyjnych miasta Sosnowca przebiega granica Jednolitej Części Wód Podziemnych JCWPd 146 o kodzie europejskim PLGW2100146 - region wodny Małej Wisły. Przeprowadzone analizy ilościowe i chemiczne wód JCWPd wykazały, iż jest ona zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych, głównie ze względu na słaby stan ilościowy - ujemny bilans wodny spowodowany wieloletnią działalnością górnictwa w tym rejonie oraz braku możliwości zakończenia eksploatacji ze względów gospodarczych - derogacje do 2021 r. (wydobywanie kopaliny ze złoża "Byczyna"). Derogacje dla tej JCWPd określono jako 4(5) - 1 / 4(4) - 1.

Zgodnie z art. 38e, pkt. 1 ust. 1-3 ustawy Prawo Wodne celem środowiskowym dla jednolitej części wód podziemnych jest zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu oraz ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Uwzględniając powyższe, a także biorąc pod uwagę zapisy Planu Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły przewiduje się odstępstwa od założonych celów środowiskowych (tzw. derogacje) dla jednolitej części wód podziemnych o kodzie europejskim PLGW 2100132, ponieważ ich osiągnięcie w ustalonym terminie nie będzie możliwe ze względu na realizację nowej inwestycji niezbędnej dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju jaką jest eksploatacja złoża "Bytom - 1" (zgodnie z udzieloną koncesją wydobywczą).

Zgodnie z informacjami zawartymi w Raporcie o stanie środowiska w województwie śląskim w 2012 roku oraz Klasyfikacją i wynikami badań jakości wód podziemnych przeprowadzonych w 2012 roku w sieci krajowej opracowanymi przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach i Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy końcowa klasa jakości jednolitej części wód podziemnych PLGW 2100134 określona została jako IV (w punkcie pomiarowym w Dąbrowie Górniczej poziom wodonośny szczelinowy jest nieizolowany od zanieczyszczeń migrujących z powierzchni, zwierciadło wody swobodne).

Analiza właściwości fizyko-chemicznych wód wykazała przekroczony próg 75% stanu dobrego wskaźnika określającego temperaturę wody, stężenia boru, magnezu, wapnia i wodorowęglanów (HCO₃) w wodzie. Między innymi na tej podstawie oszacowano, iż jakość wód analizowanych jednolitych części wód podziemnych ze względu na takie wskaźniki jak temperatura, stężenie magnezu, potasu, wapnia, żelaza i wodorowęglanów w wodzie klasyfikuje je do III klasy jakości. Ze względu na podwyższoną wartość siarczanów w wodzie (SO₄) zaklasyfikowano JCWPd do IV klasy jakości a przy uwzględnieniu wysokiego stężenia manganu w wodzie - nawet do V klasy jakości.

Na podstawie w/w klasyfikacji końcowa klasa jakości jednolitej części wód podziemnych PLGW 2100132 określona została jako III (punkt pomiarowy na terenie miasta Sosnowca, zwierciadło napięte).

Właściwości fizyko-chemicznych wód wykazała jedynie przekroczony próg 75% stanu dobrego wskaźnika określającego stężenie wodorowęglanów (HCO₃) w wodzie. Między innymi na tej podstawie oraz dodatkowo ze względu na podwyższony wskaźnik zawartości wapnia, oszacowano, iż jakość wód analizowanych jednolitych części wód podziemnych klasyfikuje je do III klasy jakości.

Kończąca klasa jakości jednolitej części wód podziemnych PLGW 2100146 określona została jako III (punkt pomiarowy na terenie miasta Jaworzno, zwierciadło swobodne).

Przeprowadzone badania monitoringowe właściwości fizyko-chemicznych wód wykazały przekroczony próg 75% stanu dobrego wskaźnika określającego stężenie siarczanów (SO₄) w wodzie. Ponadto odnotowano również podwyższony wskaźnik zawartości wapnia i zwiększoną temperaturę wód. Dlatego też oszacowano, iż jakość wód analizowanych jednolitych części wód podziemnych klasyfikuje je do III klasy jakości.

§73. EKSPLOATACJA GÓRNICZA

1. Eksploatacja węgla kamiennego

- 1) Aktualnie w granicach administracyjnych Sosnowca eksploatacji górniczej węgla kamiennego nie prowadzi się. Do połowy 2012 r. jedynie w Kopalni Węgla Kamiennego „Kazimierz-Juliusz” Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Ogrodowej 1 w Sosnowcu prowadzono eksploatację w obrębie złoża o tej samej nazwie, w granicach obszaru górniczego „Kazimierz-Juliusz I” o powierzchni 23,08 km², ustanowionego decyzją koncesyjną nr 41/93 Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 19.08.1993 r. W ostatnim czasie, po zakończonej w latach 90. ubiegłego wieku restrukturyzacji techniczno-organizacyjnej, zakład górniczy, już jako zakład jednoruchowy, prowadził eksploatację w granicach wyżej wymienionego obszaru górniczego wyłącznie na poziomie IV, znajdującym się na głębokości 573 m. Przedmiotem eksploatacji był, występujący we wschodniej części obszaru górniczego, w obrębie warstw siodłowych górnośląskiej serii piaskowcowej, pokład 510, o grubości od 5-16 m i nachyleniu 30-45°. Eksploatację prowadzono systemem ścianowym z zawalem stropu, ścianami kompleksowo zmechanizowanymi. Decyzją Ministra Środowiska z dnia 03.08.2012 r. (znak: Z1:DGKks-4771-5/30673/12/KO) ww. obszar górniczy został zlikwidowany. Ostatnio KWK „Kazimierz-Juliusz” Sp. z o.o. prowadził eksploatację górniczą w pokładzie 510 (we wschodniej części byłego OG w partii M-3) lecz w zmniejszonym obszarze górniczym „Kazimierz-Juliusz II”, o powierzchni 6,42 km², ustanowionym

decyzją koncesyjną nr 5/2012 Ministra Środowiska z dnia 03.08.2012 r. Obecnie KWK „Kazimierz-Juliusz” Sp. z o.o. znajduje się w stanie likwidacji.

2. Eksploatacja złóż piasku podsadzkowego

- 1) Eksploatację złóż piasku podsadzkowego w rejonie Sosnowca rozpoczęto z początkiem lat 60. ubiegłego wieku. Prowadzona była metodą odkrywkową przez Kopalnię Piasku „Maczki-Bór”, wchodzącą w skład wielozakładowego Przedsiębiorstwa Materiałów Podsadzkowych Przemysłu Węglowego w Katowicach, a następnie, po przekształceniach własnościowych, przez CTL Maczki-Bór S.A. Przedmiotem eksploatacji są złoża piasku podsadzkowego występujące w dolinie rzeki Białej Przemszy, wykorzystywane do podsadzania wyrobisk pogórnich. Partie złoża charakteryzujące się korzystnymi parametrami jakościowymi, eksploatowane są także jako piasek budowlany, wykorzystywane m.in. do produkcji zapraw i betonów. Eksploatację złoża prowadzono w rejonie udokumentowanych złóż piasku podsadzkowego: „Bór (Zachód)” i „Bór (Wschód)”, utożsamianych w sensie eksploatacyjnym z polami odpowiednio: Pole „Bór Zachód” i Pole „Bór Wschód”, pierwotnie w granicy obszaru górniczego „Bór III”, o powierzchni 7,97 km². W ostatnim czasie, po znaczącym wyczerpaniu zasobów obu złóż, eksploatację ograniczono do wydzielonych pól eksploatacyjnych, objętych obszarami górniczymi: „Bór III-1”, Bór III-2-a” i Bór III-2-b”, o łącznej powierzchni 3,25 km² [9.49] pokrywającymi się z granicami terenów górniczych, ustanowionymi decyzją Marszałka Województwa Śląskiego nr 1429/OS/2006 z dnia 24.07.2006 r. (znak: OS.G.ZK.7510/63/06). Zasoby geologiczne złóż piasku podsadzkowego eksploatowane przez Zakład Górniczy „Maczki-Bór” w obrębie ww. obszarów górniczych, zostały ustalone w Dodatku nr 1 do dokumentacji geologicznej złóż piasku podsadzkowego Bór Wschód i Bór Zachód wg stanu zasobów na dzień 31.12.2006 r. przyjętym bez zastrzeżeń zawiadomieniem Marszałka Województwa Śląskiego z dnia 26.06.2007 r. (znak: OS.GKZ.7511/4/07). W dodatku do dokumentacji wyłączono z zasobów, pozostałe po dokonanej eksploatacji III warstwy, spągowe partie złoża, o niewielkiej miąższości (prowadzone w rocznych operatach ewidencyjnych jako straty eksploatacyjne) i aktualnie pozostające pod miąższem, ok. 30 m nadkładem skały płonnej, zdeponowanej w wyrobiskach popiaskowych w ramach prac rekultywacyjnych;
- 2) 31 lipca 2014 r. Marszałek Województwa Śląskiego decyzją nr 1489/OS/2014 zatwierdził Dodatek nr 2 do dokumentacji geologicznej złóż piasku podsadzkowego Bór Wschód i Bór Zachód w kat. B;
- 3) Aktualnie, eksploatacja złoża piasku podsadzkowego została zakończona w granicach obszaru górniczego „Bór III-1” (północna część złoża „Bór (Zachód)”), na rzędnych dna wyrobiska w granicach: 237,6 – 249,6 m n.p.m. i kontynuowana jest w oparciu o Plan ruchu Zakładu Górniczego „Maczki-Bór” na okres od 01.01.2011 r. do 31.12.2015 r. (wraz z późniejszym Dodatkiem nr 1 do planu ruchu ...[9.50]) w granicy obszaru górniczego „Bór III-2-a” (południowa część złoża „Bór (Zachód)”), na projektowanych rzędnych: 239 – 245 m n.p.m. (warstwa I), 229 – 235 m n.p.m. (warstwa II) i 225 – 231 m n.p.m. (warstwa III) oraz – w granicy obszaru górniczego „Bór III-2-b” (północna część złoża „Bór (Wschód)”), na projektowanych rzędnych: 235 – 246 m n.p.m. (warstwa II) i 226 – 235 m n.p.m. (warstwa III). Wysokość poszczególnych skarp w końcowej fazie eksploatacji będzie zróżnicowana (maks. do 20 m – warstwa II w złożu „Bór (Wschód)”) z uwagi na zmienność wykształcenia spągu złoża, natomiast robocze nachylenie stoku skarp eksploatacyjnych wynosi 70°. W granicach eksploatacji złoża „Bór (Wschód)”, urobek odstawiany jest transportem kolejowym, a w przypadku złoża „Bór (Zachód)” - transportem kołowym. Dla zachowania bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, w oparciu o PN-G-02100 „Górnictwo odkrywkowe. Szerokość pasów ochronnych wyrobisk odkrywkowych”, zaprojektowano następujące pasy ochronne [9.50]:
 - Pas ochronny nr 1 – wyznaczony dla koryta rz. Białej Przemszy wzdłuż południowej granicy obszaru górniczego „Bór III-2-a” (pomiędzy punktami: 64 – 73 załamania granicy OG); szerokość pasa ochronnego wynosi 50 m na północ, równolegle do północnego obrzeżenia koryta rzeki.
 - Pas ochronny nr 2 i 3 – wyznaczony dla podpór napowietrznej linii energetycznej WN, przy wschodniej granicy obszaru górniczego „Bór III-2-b”; projektowany promień pasa ochronnego wynosi 25 m od środka podpory.
 - Pas ochronny nr 4 – wyznaczony wzdłuż odcinków skarp docelowych w warstwach: II i III, w miejscach gdzie projektowana skarpa docelowa osiąga bezpośrednio granicę obszaru

górniczego; projektowana szerokość pasa ochronnego wynosi 6 m, równolegle pomiędzy górną krawędzią projektowanej skarpy docelowej, a odcinkiem granicy obszaru górniczego;

- 4) Uwarunkowania hydrogeologiczne złoża determinują konieczność prowadzenia odwodnienia złoża. Wody kopalniane sprowadzane są rowami drenażowymi usytuowanymi na spągu III warstwy w obu polach eksploatacyjnych oraz kanałami zbiorczymi (kanał wschód III, kanał zachód III), do rzępiu pompowni w rejonie stacji Bór Dolny, usytuowanej na rzędnej ok. 222 m n.p.m. (średni poziom wody w rzępiu pompowni) skąd przepompowywane są do osadnika – piaskownika, o pojemności ok. 2 200 m³, i po wytrąceniu zawieszin – zrzucane do rz. Białej Przemszy [. Odprowadzanie wód kopalnianych do odbiornika powierzchniowego, następuje w oparciu o pozwolenie wodnoprawne, wydane decyzją Marszałka Województwa Śląskiego z dnia 26.11.2003 r. (znak: ŚR-I-6811/69/03), zmienioną decyzją Marszałka Województwa Śląskiego nr 451/OS/2012 z dnia 29.02.2012 r. (znak: OS.WS.7322.8.3.2012). Zgodnie z przedmiotową decyzją, zakład górniczy posiada zgodę na odprowadzenie do odbiornika powierzchniowego, wód w ilości do 52 000 m³/24h.
- ## 3. Eksploatacja złóż surowców ilastych i wapieni
- Górnictwo surowców ilastych i wapieni – w granicy udokumentowanych złóż w obszarze m. Sosnowca (część północna) prowadzono eksploatację złóż wapieni przemysłu wapienniczego „Sosnowiec-Śródula I” i „Sosnowiec-Śródula II”; aktualnie, po korekcie dokonanej w bazie MIDAS (VII 2013 r.) [9.58], [9.70], ww. złoża zostały połączone i aktualnie występują w krajowym bilansie zasobów pn. „Sosnowiec-Śródula”. Ponadto, w granicach miasta eksploatowano surowce ilaste ceramiki budowlanej ze złoża „Radocha” (południowo-zachodnia część miasta) i złoża „Sosnowiec” (dz. Dębowa Góra). Eksploatację złoża „Sosnowiec”, prowadzono w granicy obszaru górniczego „Dańdówka, zlikwidowanego decyzją Marszałka Województwa Śląskiego nr 20/S/2012, z dnia 04.01.2012 r.; rozliczone zasoby tego złoża wykreślono z krajowego bilansu zasobów.
- ## 4. Zwałowiska odpadów pogórnich:
- 1) Prowadzona w granicach m. Sosnowca kilku wiekowa eksploatacja złóż węgla kamiennego, była przyczyną powstania licznych zwałowisk odpadów pogórnich, deponowanych w lokalnych zagłębieniach terenu, związanych z tą eksploatacją lub w odkrywkowych wyrobiskach po eksploatacji złóż piasku i gliny, podrzędnie w wyrobiskach wapieni i margli. Zwałowiska, odpadów pogórnich, aktualnie w większości przypadków zamknięte i w części zrehabilitowane (kierunek głównie leśno-parkowy) prowadzone były przez byłe KWK: „Saturn”, „Porąbka-Klimontów”, „Sosnowiec”, „Niwka-Modrzejów” i „Jan Kanty” oraz KWK „Kazimierz-Juliusz” Sp. z o.o. (obecnie w likwidacji) w dzielnicach: Milowice, Zagórze, Sielce, Niwka, Klimontów, Kazimierz Górniczy, Zawodzie, Maczki, Ostrowy Górnicze i Jęzor. Zwałowiska w przewadze są nadpoziomowe, o wierzcholinie ok. 4 – 15 m powyżej otaczającego terenu i zajmują powierzchnię w granicach od 2,9 do ok. 30 ha;
 - 2) Zamykanie i zaniechanie prowadzenia niewielkich obszarowo zwałowisk, nastąpiło po uruchomieniu centralnego zwałowiska odpadów pogórnich, jako formy rekultywacji podstawowej (technicznej) wieloprzestrzennych wyrobisk po eksploatacji piasku podsadzkowego, byłej Kopalni Piasku „Maczki-Bór”. Składowanie odpadów rozpoczęło w 1977 r. w granicach Pola „Bór Zachód”, na podstawie decyzji Urzędu Miejskiego w Sosnowcu z dnia 15.12.1977 r. (znak: GT-IV-8380/124/SK/77), zatwierdzającej opracowane założenia techniczno-ekonomiczne (ZTE) budowy centralnego zwałowiska Bór. Począwszy od 2004 r. na mocy decyzji Prezydenta Miasta Sosnowca z dnia 07.01.2004 r. (L. dz. WŚR.TP.7653-13/03), rozpoczęto wypełnianie wyrobiska odpadami górniczymi w ramach prowadzonej rekultywacji, w rejonie Pola „Bór Wschód”. W części południowej tego pola, zlokalizowany jest zakład przeróbczy i odzysku odpadów (innych niż niebezpieczne) CTL HALDEX S.A., z którego materiał również wykorzystywany jest w pracach rekultywacyjnych. Przewidywaną likwidację zakładu datuje się na koniec 2015 r.;
 - 3) W granicy Pola „Bór Zachód”, w miarę postępu eksploatacji, sukcesywną rekultywację wyrobiska prowadzono poprzez wypełnianie wyrobiska skałą płonną pochodzącą z wyrobisk przygotowawczych oraz zakładów przeróbczych kopalń węgla kamiennego. Podstawowymi odmianami petrograficznymi, występującymi w lokowanych odpadach są ilowce, mułowce, piaskowce i łupki węglowe, przy czym, ok.

70% ogólnej masy zwałowanego materiału stanowią odpady przeróbcze, natomiast udział kamienia z robót przygotowawczych wynosi średnio 30%;

- 4) Formowanie wierzchowiny terenu rekultywowanego prowadzono na tym polu do rzędnej: 248 – 255 m n.p.m. Aktualnie, zrekultywowany teren obejmujący północno-zachodnią część Pola „Bór Zachód”, jest sukcesywnie przekazywany inwestorom na działalność przemysłową. W granicach pola, na przedpolu skarp eksploatacyjnych warstw I i II, w granicach obszaru górniczego „Bór III-2-a” prowadzone są prace rekultywacyjne wyrobiska, przy użyciu materiału jw., dwoma frontami zwałowymi, o aktualnej, roboczej rzędnej wierzchowiny: 230 – 243 m n.p.m. Ponadto, w obrębie Pola „Bór Zachód”, planuje się rekultywację wyrobiska popiaskowego po zakończonej eksploatacji złoża piasku w granicach obszaru górniczego „Bór III-1” (rejon skarpy 1a/I, do rzędnej otaczającego terenu, tj. 254 – 255 m n.p.m.);
- 5) W granicach Pola „Bór Wschód”, na przedpolu skarpy warstwy III, prowadzona jest frontem w kierunku na północ, rekultywacja wyrobiska popiaskowego, o aktualnej, roboczej rzędnej wierzchowiny ok. 240 m n.p.m. Podobnie, jak w przypadku Pola „Bór Zachód”, zasadniczym materiałem wypełniającym wyrobisko popiaskowe jest skała płonna z robót górniczych i materiału pozostałego po wzbogaceniu węgla w zakładach przeróbczych, z dodatkami materiałów inertnych (gruz budowlany, grunt z wykopów, w przeszłości stosowano również wilgotne odpady elektrowniane w postaci popiołów lotnych i mieszanek popiołowo-żułowych), w celach prewencji pożarowej oraz – podrzędnie, przerosty gliniasto-ilaste, z selektywnej eksploatacji złoża piasku podsadzowego. W przypadku realizacji koncepcji docelowej rekultywacji wyrobiska z zastosowaniem dotychczas składowanego materiału (koncepcja zamienna w stosunku do rekultywacji w kierunku wodnym – budowy zbiornika retencyjno-rekreacyjnego), rzędna wierzchowiny składowiska zostanie dostosowana do wysokości terenu przyległego, którego rzędne wynoszą od 2060 m n.p.m. w rejonie północno-wschodnim do 250 przy południowej granicy;
- 6) Maksymalna miąższość deponowanych odpadów w części technicznie już zrekultywowanej, tj. w rejonie Pola „Bór Zachód”, wynosi ok. 30 m, a łączna powierzchnia terenu zwałowiska w granicach Pola „Bór Zachód” i Pola „Bór Wschód”, wynosi ok. 600 ha;
- 7) Ponadto, w różnych częściach miasta, w dzielnicach: Śródula, Zagórze, Dańdówka i Dębowa Góra, występują „dzikie”, niezorganizowane składowiska w postaci gruzu, odpadów komunalnych i in. materiałów odpadowych o powierzchni od 4 – 11 ha, deponowane nielegalnie, głównie w odkrywkowych wyrobiskach po eksploatacji gliny i wapieni.

§74. WNIOSKI I WYTYCZNE Z ROZDZIAŁU XIII

Zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia dotyczące tematyki górniczej i geologicznej powinny znaleźć swoje odzwierciedlenie w zapisach **Studium 2016**, dotyczących ochrony środowiska i jego zasobów.

ROZDZIAŁ XIV

STAN SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, W TYM STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI WODNO-ŚCIEKOWEJ, ENERGETYCZNEJ ORAZ GOSPODARKI ODPADAMI

§75. SYSTEM KOMUNIKACJI

1. System komunikacyjny Miasta Sosnowca tworzą:
 - układ drogowo – uliczny,
 - układ tras kolejowych,
 - układ tras tramwajowych,
 - układ tras rowerowych,
 - układ tras pieszych.
2. System komunikacji zbiorowej tworzą trankcje autobusowe, tramwajowe i kolejowe.
3. System parkowania – parkingi wydzielone oraz parkingi związane z układem drogowo- ulicznym.

§76. UKŁAD DROGOWO-ULICZNY

1. Komunikacja drogowa oparta jest na:
 - 1) drogach krajowych istniejących:
 - a) **S1** – (2x2) relacji Pyrzowice – Cieszyn, w klasie drogi ekspresowej (S), tzw. „Wschodnia Obwodnica GOP”, wraz z przynależnymi węzłami drogowymi, od granicy z Jaworzniem do granicy z Dąbrową Górniczą,
 - b) **S86** – (2x3) relacji Katowice – Sosnowiec w ciągu DK86 (2x2) Tychy – Podwarpie, w klasie drogi ekspresowej (S) oraz głównej ruchu przyspieszonego (GP), wraz z przynależnymi węzłami drogowymi, od granicy z Katowicami do granicy z Będzinem,
 - c) **DK94** – (2x2) relacji Zgorzelec – Sosnowiec – Tarnów, w klasie ulicy głównej ruchu przyspieszonego GP, w ciągu Alei Zagłębia Dąbrowskiego, wraz z przynależnymi bezkolizyjnymi węzłami drogowymi i skrzyżowaniem skanalizowanym z ul. Jana Długosza, od węzła na S86 do granicy Dąbrową Górniczą,
 - d) **DK79** – (1x1) relacji Warszawa – Bytom w klasie drogi głównej G, w ciągu ulicy Orłąt Lwowskich od granicy z Mysłowicami do granicy z Jaworzniem,
 - 2) drogach powiatowych istniejących,
 - 3) drogach gminnych istniejących.
2. W **Studium 2016** w wyniku zastosowania kryteriów funkcjonalnych prowadzonego ruchu, układ drogowo-uliczny podzielono na:
 - 1) drogi **układu podstawowego, tranzytowego (D1)** – należą do niego drogi klas S i GP w bezkolizyjny sposób przebiegające przez obszar miasta, obciążone przede wszystkim ruchem tranzytowym pozamiejskim. Drogi te wyodrębniają w modelu struktury urbanistycznej stanu istniejącego jednostki strukturalne OST/1.
 - 2) drogi **układu podstawowego, rozprowadzającego (D2)** – należą do niego drogi klas G i Z, w bezkolizyjny sposób połączone z układem D1, ze skrzyżowaniami skanalizowanymi i jednym węzłem (w rejonie ulic 3 Maja/Parkowej), przebiegające wewnątrz jednostek OST/1 i wydzielające jednostki OST/2. Obciążone są przede wszystkim ruchem ogólnomiejskim o cechach tranzytu wewnętrznego, pojazdami osobowymi, ciężarowymi oraz komunikacją autobusową KZK GOP. W wielu przypadkach w granicach pasa drogowego wyodrębniona jest dodatkowo trasa tramwajowa,
 - 3) drogi **układu podstawowego, obsługowego (D3)** – należą do niego przede wszystkim drogi klasy Z i L, ze skrzyżowaniami skanalizowanymi i nieskanalizowanymi, przebiegające przebiegające wewnątrz jednostek OST/2 i wydzielające jednostki OST/3. Obciążone są przede wszystkim ruchem ogólnomiejskim i lokalnym, pojazdami osobowymi, ciężarowymi oraz komunikacją autobusową KZK GOP. W wielu przypadkach w granicach pasa drogowego wyodrębniona jest dodatkowo trasa tramwajowa,

- 4) drogi **układu uzupełniającego obsługowego (D4)** – należą do niego przede wszystkim drogi klas L i D, ze skrzyżowaniami w większości nieskanalizowanymi, przebiegające przez obszary zwartej zabudowy wewnątrz jednostek OST/3. Obciążone przede wszystkim ruchem lokalnym i dojazdowym, pojazdami osobowymi.
 - 5) drogi **układu wewnętrznego (D5)** – należą do niego przede wszystkim drogi wewnętrzne, w tym sięgacze, przebiegające przez obszary zwartej zabudowy wewnątrz jednostek OST/3. Obciążone przede wszystkim ruchem wewnętrznym pojazdami osobowymi i niekontrolowanym parkowaniem.
3. Drogi układów **D1, D2, D3** należą do dróg publicznych i w większości przypadków są wydzieloną działką – użytkiem dr, o kształcie spójnym z przebiegiem drogi.
 4. Z punktu widzenia **Studium 2016** najistotniejsze są pierwsze trzy układy **D1, D2 i D3**, gdyż biorą one udział w budowie **obszaru liniowego dróg**, który został przedstawiony w **załączniku graficznym U/41**. Drogi układów **D1, D2, D3** zostały wyznaczone z uwzględnieniem:
 - granic działek i użytków dr w ewidencji gruntów,
 - związanych z klasą techniczną drogi minimalnych szerokości w liniach rozgraniczających, wynikających z przepisów ustawy o drogach,
 - linii rozgraniczających dróg wyznaczonych w obowiązujących planach miejscowych,
 - niezbędnych poszerzeń w rejonach węzłów drogowych.
 5. System komunikacji drogowej został przedstawiony w **załącznikach graficznych U/39, U/40, U/41, U/42** oraz **U/43**.

§77. UKŁAD TRAS KOLEI

1. Komunikacja kolejowa oparta jest na:
 - 1) **KKT1** – linia magistralna PKP nr 1, wraz z przynależnymi terenami kolejowymi, takimi jak bocznicie i dworce, relacji Zebrzydowice - Gdynia, stanowiąca część korytarza trasy E-65 relacji Zebrzydowice/Zwardoń - Gdynia. Jest to jeden z głównych krajowych i międzynarodowych szlaków kolejowych (przewozy dalekobieżne, ruch mieszany, pasażersko-towarowy). Trasa wykorzystywana dla połączeń kolejowych w obrębie aglomeracji katowickiej, w relacji Gliwice – Zabrze – Katowice – Sosnowiec – Dąbrowa Górnicza – Zawiercie, dalej Częstochowa i Warszawa.
 - 2) **KKT2** – linia kolejowa PKP nr 62, wraz z przynależnymi terenami kolejowymi, takimi jak bocznicie i dworce, relacji Sosnowiec – Tunel, prowadząca ruch mieszany, pasażersko-towarowy,
 - 3) **KKT3** – linia kolejowa PKP nr 133 – relacji Dąbrowa Górnicza Ząbkowice – Kraków Główny,
 - 4) **KKT4** – linia kolejowa PKP nr 134, wraz z przynależnymi terenami kolejowymi, relacji Mysłowice – Jaworzno Szczakowa, będąca odcinkiem linii międzynarodowej E-30 relacji Zgorzelec – Medyka, prowadząca ruch mieszany pasażersko-towarowy,
 - 5) **KKT5** – linia kolejowa PKP nr 163 – relacji Sosnowiec Kazimierz – Sosnowiec Maczki,
 - 6) **KKT6** – linia kolejowa PKP nr 171 wraz z przynależnymi terenami kolejowymi, takimi jak bocznicie i stacje kolejowe, relacji Panewniki – Dąbrowa Górnicza Towarowa, prowadząca ruch towarowy,
 - 7) **KKT7** – linia kolejowa PKP nr 180 wraz z przynależnymi terenami kolejowymi, takimi jak bocznicie i stacje kolejowe, relacji Mysłowice-Brzezinka – Dorota, prowadząca ruch towarowy,
 - 8) **KKT8** – linie kolei związanych zakładami produkcyjnymi, terenami usługowymi i logistycznymi.
2. Z punktu widzenia **Studium 2016** najistotniejsze są linie kolejowe **KKT1, KKT2, KKT3, KKT4, KKT5**, gdyż biorą one udział w budowie **obszaru liniowego kolei**, który został przedstawiony w **załączniku graficznym U/44**. Wyznaczony został z uwzględnieniem:
 - granic działek i użytków Tk,
 - tras kolei wg TBD,
 - linii rozgraniczających terenów kolejowych, wyznaczonych w obowiązujących planach miejscowych,
 - strefy przykolejowej, związanej z ograniczeniem zagospodarowania terenu kolejowego w odległościach 10 m od granicy działki własności lub władania kolei i 15 m od skrajnego toru
 - niezbędnych poszerzeń w rejonach dworców, rozjazdów, bocznic.
3. Wymienione w pkt. 1 linie kolejowe położone są nie tylko w granicach działek – użytków Tk, ale również w granicach działek – użytków innych.

4. Wymienione w pkt. 1, ppkt. od 1 do 5 linie kolejowe położone są w granicach terenów zamkniętych (kolejowych),
5. Charakterystyka stanu istniejącej komunikacji kolejowej:
 - 1) bezpośrednie połączenia międzynarodowe z Wiedniem, Budapesztem, Pragą,
 - 2) bezpośrednie połączenia z Warszawą,
 - 3) połączenia z górnośląskim obszarem metropolitalnym oraz Częstochową kolejami regionalnymi,
 - 4) z linią KKT1 związany jest dworzec Sosnowiec Główny,
 - 5) z linią KKT2 związany jest dworzec Sosnowiec Południowy,
 - 6) układ linii kolejowych, a także lokalizacja oraz infrastruktura dworca głównego oraz przystanków nie stwarza warunków dla realizacji połączeń wewnątrzmijskich, za wyjątkiem potencjalnego wykorzystania linii kolejowej nr 62,
 - 7) komunikacja kolejowa realizuje znikomy procent przewozów pasażerskich w obszarze miasta,
 - 8) likwidacja wielu bocznicy kolejowych, związanych obsługą zlikwidowanych zakładów produkcyjnych, pozwala na wykorzystanie terenów pokolejowych dla realizacji nowych elementów układu drogowego i tras tramwajowych,
 - 9) przebiegi linii kolejowych w zachodniej części miasta, związane są ze znaczną degradacją przyległych terenów zabudowanych, stwarzają również ograniczenia dla rozwoju tych terenów,
 - 10) przebiegi linii kolejowych we wschodniej części miasta stwarzają ograniczenia dla rozwoju tych terenów, tworząc nierozwójowe obszary wyspowe otoczone ze wszystkich stron liniami kolejowymi.

§78. UKŁAD TRAS TRAMWAJOWYCH

1. Komunikacja tramwajowa oparta jest na:
 - 1) **KT1** – relacji Katowice Zawodzie – Sosnowiec Zagórze Pętla, przebiegającej w ciągu ulic: 1 Maja, Obrońców Westerplatte, Wiosny Ludów, Sosnowieckiej, Sobieskiego, Piłsudskiego, 3 Maja [Sosnowiec Dworzec PKP],
 - 2) **KT2** – relacji Sosnowiec Milowice – Dąbrowa Górnicza Tworzeń, przebiegającej w ciągu ulic: Baczyńskiego, Piłsudskiego, 3 Maja, Żeromskiego, Mariackiej, Będzińskiej [Pogoń Akademiki], *Będzin Małobądzkiej, [Będzin Rondo], al. Kołłątaja, Dąbrowa Górnicza Sobieskiego [Dąbrowa Górnicza Urząd Pracy], Królowej Jadwigi, al. Piłsudskiego, Kasprzaka, al. Piłsudskiego, Dąbrowa Górnicza Tworzeń Huta Katowice,*
 - 3) **KT3** – relacji Sosnowiec Konstantynów – Będzin Osiedle Zamkowe, przebiegającej w ciągu ulic: Okrzei, Staszica, Narutowicza, [Sosnowiec Rondo Ludwik], 1 Maja, (→ Małachowskiego), (Sienkiewicza, Piłsudskiego, 3 Maja [Sosnowiec Dworzec PKP] ←), 3 Maja, Żeromskiego, Mariackiej, Nowopogońskiej, Będzińskiej [Pogoń Akademiki], *Będzin Małobądzkiej, [Będzin Rondo], Świerczewskiego, Jasielska,*
 - 4) **KT4** – relacji Sosnowiec Milowice – Mysłowice Dworzec PKP, przebiegającej w ciągu ulic: Baczyńskiego, Piłsudskiego, (→ Sienkiewicza), (3 Maja [Sosnowiec Dworzec PKP], Małachowskiego ←), 1 Maja, [Sosnowiec Rondo Ludwik], Andersa, Wojska Polskiego, Bóznicej, *Mysłowice Powstańców,*
 - 5) **KT5** – relacji Sosnowiec Kazimierz Górniczy – Sosnowiec Pogoń Akademiki, przebiegającej w ciągu ulic: Szenwalda, Wileńskiej, Hubala-Dobrzańskiego, Batalionów Chłopskich, Makuszyńskiego, Olsztyńskiej, 11 Listopada, Andersa, Rondo Ludwik, 1 Maja, (→ Małachowskiego), (Sienkiewicza, Piłsudskiego, 3 Maja, Sosnowiec Dworzec PKP), 3 Maja, Żeromskiego, Mariacka, Będzińska,
2. Na lata 2014 - 2020 planowana jest realizacja nowej linii tramwajowej w Zagórzu
3. Wszystkie linie tramwajowe wyodrębniono w **załączniku graficznym U/45** liniami, wyznaczonymi na podstawie rysunku linii tramwajowych Tramwajów Śląskich S.A. oraz inwentaryzacji urbanistycznej 2013.
4. Charakterystyka stanu istniejącej komunikacji tramwajowej:
 - 1) linie tramwajowe obsługują przede wszystkim zachodnią część miasta,
 - 2) przystanki linii tramwajowych są w obszarze zurbanizowanym dostępne przy strefie dojścia mniejszej niż 400 m,
 - 3) większość tras zintegrowana jest z drogami. Przebiegają one na wydzielonych pasach, za wyjątkiem odcinków torowisk linii KTT2, KTT3, KTT4 położonych w jezdni,
 - 4) trudnymi z punktu widzenia szerokości pasa drogowego, różnic wysokościowych oraz relacji skrętnych są:

- a) rejon wiaduktu oraz skrzyżowania ulic 1 Maja, Gabriela Narutowicza, Generała Władysława Andersa oraz Stanisława Mikołajczyka,
- b) rejon skrzyżowania ulic Generała Władysława Andersa, 11 Listopada, Jedności oraz Wojska Polskiego,
- c) rejon ulic Wojska Polskiego, Orłąt Lwowskich w Niwce i Modrzejowie.

§79. UKŁAD TRAS ROWEROWYCH

1. W skali miasta nie ma rozwiniętego systemu dróg rowerowych.
2. Przedstawione w **załączniku graficznym U/46** trasy rowerowe opracowano na podstawie materiałów przekazanych przez UM w Sosnowcu potwierdzają, iż komunikacja rowerowa przebiega wzdłuż istniejącego układu drogowego oraz wewnętrznych lokalnych ścieżek funkcjonujących w poszczególnych zabudowanych terenach oraz na terenach zaliczonych do zieleni publicznej.
3. **Studium 2016** winno określić kierunki i możliwości rozwoju tego systemu w skali miasta.

§80. UKŁAD TRAS PIESZYCH

1. W skali miasta nie ma rozwiniętego systemu tras i ścieżek pieszych ani szlaków turystycznych.
2. Przedstawione w **załączniku graficznym U/46** tereny piesze, opracowane na podstawie inwentaryzacji urbanistycznej 2013, potwierdzają, iż komunikacja piesza przebiega wzdłuż istniejącego układu drogowego oraz wewnętrznych lokalnych ścieżek funkcjonujących w poszczególnych terenach zabudowanych.
3. **Studium 2016** winno określić kierunki i możliwości rozwoju tego systemu w skali miasta z uwzględnieniem połączeń z przestrzeniami ogólnodostępnymi i przestrzeniami zieleni.

§81. SYSTEM KOMUNIKACJI ZBIOROWEJ

1. System komunikacji zbiorowej tworzy komunikacja autobusowa, tramwajowa i kolejowa. Dwie pierwsze obsługują prawie 100% przewozów pasażerów w połączeniach wewnątrzmijskich. Kolej pełni rolę ważnego przewoźnika w relacjach Sosnowiec – Katowice i miasta południowe Górnośląskiego Obszaru Metropolitalnego.
2. Komunikacja autobusowa i tramwajowa obsługiwana jest przez KZK GOP, tabor autobusowy należy w przeważającej części do PKM Sosnowiec, natomiast tramwajowy do Tramwajów Śląskich S.A.
3. System komunikacji autobusowej obsługuje około 64% wszystkich przewozów pasażerskich wewnątrzmijskich.
4. System komunikacji tramwajowej obsługuje około 36% wszystkich przewozów wewnątrzmijskich.
5. Komunikacja autobusowa dominuje w części centralnej i wschodniej miasta, z zastrzeżeniem, iż na wschód od drogi krajowej S1 sieć tras autobusowych jest niewystarczająca dla właściwej obsługi istniejących dziś obszarów zurbanizowanych i zabudowanych.
6. Komunikację autobusową i tramwajową w części zachodniej wzajemnie się dopełniają, tworząc gęsty system przystanków, do których droga dojścia w obszarach zurbanizowanych nie przekracza zazwyczaj 400 m.
7. W kontekście znacznego obciążenia układu drogowego zachodniej części miasta pojazdami osobowymi i ciężarowymi, przy jednoczesnych ograniczonych możliwościach rozbudowy istniejącego układu drogowego w obszarze śródmieścia i centrum, zwiększenie udziału komunikacji zbiorowej w obsłudze przewozów w relacjach śródmieścia-centrum z pozostałymi obszarami miasta jest tendencją pożądaną, wymagającą właściwego umocowania w **Studium 2016**.
8. Materiałem wyjściowym do **Studium 2016**, w odniesieniu do komunikacji zbiorowej, jest studium komunikacyjne.

§82. SYSTEM PARKINGOWY

1. W skali miasta nie wypracowano podstaw do budowy skutecznego systemu parkowania.
2. System parkingowy sprowadza się do lokalnych parkingów wydzielonych, parkingów przyulicznych na wydzielonych stanowiskach, parkingów spontanicznych we wszystkich możliwych miejscach.
3. Płatne parkowanie obejmuje kilka wydzielonych, komercyjnych parkingów.
4. Krytyczna sytuacja pod względem parkingowym występuje w dwu obszarach:
 - w ścisłym centrum, o gęstej, kwartałowej zabudowie,
 - w intensywnej, wielokondygnacyjnej, wielorodzinnej zabudowie osiedli.

5. Przy obecnej ilości samochodów osobowych przypadających na osobę (0,56) i jednocześnie wyraźnej tendencji wzrostowej, realizacja ustalonych w planach miejscowych wskaźników miejsc parkingowych bez budowy ogólnomiejskiego, spójnego systemu parkingowego i jednocześnie, preferencyjnego rozwijania komunikacji zbiorowej wydaje się nierealna.
6. Budowę ogólnomiejskiego systemu parkowania należy traktować w **Studium 2016** jako zadanie perspektywiczne, wymagające wskazania terenów przeznaczonych docelowo na strategiczne parkingi buforowe, związane z systemem parkuj i jedź oraz strategiczne parkingi strefowe przynależne do poszczególnych jednostek strukturalnych i jednostek urbanistycznych. Podstawowym założeniem takiego systemu winno być przyjęcie standardów dostępności dla parkingów strefowych, konkurencyjnych z droga dojazdu do przystanków komunikacji zbiorowej, niewykraczających jednak poza 15 minutową dostępność.

§83. ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ ELEKTRYCZNA

1. Teren Sosnowca jest wyposażony w energię elektryczną w sposób zabezpieczający jego istniejące i przyszłe potrzeby.
2. Głównym dostawcą energii elektrycznej a terenie miasta jest TAURON Dystrybucja S.A. Oddział w Będzinie, który posiada najbardziej rozbudowaną sieć elektroenergetyczną w Sosnowcu (linie 110 kV, SN i nN).
3. Ponadto przez miasto przebiegają także linie energetyczne należące do takich operatorów jak:
- Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. – linie 400 kV i 220 kV,
 - Górnośląski Zakład Elektroenergetyczny S.A. w Gliwicach – linie 110 kV.
4. W granicach miasta zlokalizowanych jest 12 stacji 110/SN (GPZ) oraz 4 stacje SN/SN (PZ). Istniejąca sieć średniego napięcia zasilana jest napięciem 30kV, 20 kV i 6 kV.
5. System zaopatrzenia w energię elektryczną na terenie Sosnowca został przedstawiony w **załączniku graficznym U/13**.

§84. ZAOPATRZENIE W GAZ ZIEMNY

1. Sosnowiec zaopatrywany jest w gaz z systemu krajowego. Gaz jest rozprowadzany siecią rozdzielczą średniego i niskiego napięcia. Rozdział gazu realizowany jest poprzez 20 stacji redukcyjnych znajdujących się w eksploatacji Rejonu Gazowniczego w Sosnowcu oraz 9 stacji będących własnością innych zakładów przemysłowych. Przez miasto przebiegają dwie linie gazociągów wysokoprężnych, z których odbiorcy zasilani są w gaz wysokometanowy GZ-50. Do wspomnianych linii należą:
- linia o średnicy DN 400 i ciśnieniu 2,5/2,0 MPa, biegnąca w kierunku Północ – Śródula Dolna – Zagórze – Śródmieście – Radocha,
 - linia dwuprzewodowa z przesyłem gazu rurami o średnicach DN 400 i ciśnieniu 1,6/1,2 MPa oraz DN 500 i ciśnieniu 4,0/2,5 MPa, biegnąca w kierunku: Pogoń – Stary Sosnowiec – Bobrek – Zawodzie – Kazimierz.
2. Długość sieci gazowniczej wynosi 401,755 km. Gazem zasilany jest cały obszar Sosnowca, za wyjątkiem Maczek, części Boru, kolonii Cieśle i kolonii Wągródka.
3. Za eksploatację sieci gazowniczej w Sosnowcu odpowiedzialna jest Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. Oddział w Zabrze. Jest ona regionalnym dystrybutorem i dostawcą gazu sieciowego w ramach Grupy Kapitałowej PGNiG.
4. System zaopatrzenia w gaz ziemny na terenie Sosnowca został przedstawiony w **załączniku graficznym U/14**.

§85. ZAOPATRZENIE W CIEPŁO

1. Ciepło na terenie Sosnowca jest dostarczane z systemów ciepłowniczych lokalnych:
- Arcelor Mittal Poland S.A. Oddział w Sosnowcu,
 - Zakład Energetyki Ciepłej S.A. poprzez ciepłownie: Niwka-Modrzejów (ul. Wojska Polskiego) oraz Kazimierz-Juliusz (ul. Ogrodowa),
- oraz systemów zewnętrznych takich jak:
- Elektrociepłownia Będzin S.A.,
 - TAURON Ciepło Sp. z o.o. poprzez Zakład Wytwarzania Katowice,
 - Spółka Ciepłowniczo-Energetyczna Jaworzno III Sp. z o.o.,
 - Dalkia Chorzów Sp. z o.o.

2. System zaopatrzenia w ciepło na terenie Sosnowca został przedstawiony w **załączniku graficznym U/17**.

§86. ZAOPATRZENIE W WODĘ I SIEĆ WODOCIĄGOWA

1. Sosnowiec nie posiada własnych ujęć wody. Na jego teren woda dostarczana jest za pośrednictwem wodociągów magistralnych z ujęć wody obsługiwanych przez Górnośląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów w Katowicach.
2. Woda dostarczana do miasta pochodzi z ujęcia „Goczałkowice-Czaniec II” (ok. 71% potrzeb) oraz z zakładu Sosnowiec-Maczki (ok. 29% potrzeb).
3. Ze wspomnianych ujęć woda dostarczana jest rurociągami przesyłowymi (pod ciśnieniem 0,25 MPa ÷ 0,6 MPa) do magistralnej i rozdzielczej sieci miasta Sosnowca. Z ujęcia Maczki biegą cztery magistrale wodne (trzy o średnicach Ø800 i jedna o średnicy Ø600), a z ujęcia „Goczałkowice-Czaniec II” jedna magistrala (Ø1400).
4. W przypadku wstrzymania dostawy wody z Goczałkowic i Maczek, woda pobierana i dostarczana jest z ujęcia wodnego w Łazach (rurociągiem Ø 600).
5. Łączna długość sieci wodociągowej w Sosnowcu (stan na dzień 31. 12. 2012 r.) wynosi 580,8 km, a w tym:
- sieć rozdzielcza - 438,0 km,
 - sieć przyłączy - 137,2 km,
 - sieć użyczona - 5,6 km.
6. Woda jest uzdatniana w stacjach podległych GPW Katowice.
7. System zaopatrzenia w wodę na terenie Sosnowca został przedstawiony w **załączniku graficznym U/15**.

§87. SIEĆ KANALIZACYJNA I GOSPODARKA ŚCIEKOWA

1. Ścieki na terenie miasta Sosnowiec są odprowadzane przede wszystkim w oparciu o kanalizację ogólnospławną, a w mniejszym stopniu o kanalizację rozdzielczą (sanitarną i deszczową).
2. Właścicielem sieci kanalizacyjnej na terenie Sosnowca jest Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sosnowiec S. A, a jej łączna długość wynosi 371,4 km, a w tym:
- kanalizacja ogólnospławną – 163,3 km,
 - kanalizacja sanitarna – 111,5 km,
 - kanalizacja deszczowa – 30,9 km,
 - przyłącza kanalizacyjne – 65,7 km.
3. Obecnie sieci kanalizacyjnej pozbawione są jeszcze niektóre części miasta, zlokalizowane w rejonie Maczek, Starych Maczek, zachodniej części Kazimierza Górniczego, Ostrów Górniczych, Zawodzia, Bobrka, Jęzora, Boru, Niwki oraz Kolonii Cieśle i Kolonii Wągródka.

Tabela 34 System zbierania i oczyszczania ścieków w Sosnowcu

Rodzaj Kanalizacji	Jednostka	Odbiornik
ogólnospławną	Milowice	Oczyszczalnia w Katowicach (Dąbrówka Mała)
	Pogoń	oczyszczalnia Radocha II
	Śródmieście	
	osiedle Traugutta-	
sanitarna	osiedle Piastów	oczyszczalnia Radocha II
	osiedle Naftowa	
	Śródula	
	Zagórze	
	osiedle Juliusz	
	osiedle Koziębka	
	osiedle Wagowa	oczyszczalnia Zagórze
	Zagórze Północ	
deszczowa	osiedle Piastów	rzeka Brynica

	Środula	rzeka Przemsza, Potok Zagórski
	Zagórze	
	osiedle Traugutta	rzeka Bobrek

4. Aktualnie na terenie miasta funkcjonują dwie oczyszczalnie ścieków należących do RPWiK Sosnowiec S.A., tj. oczyszczalnia „Radocha II” oraz oczyszczalnia „Zagórze”. Oczyszczalnia „Radocha II” zlokalizowana jest w południowej części miasta w rejonie ulicy Ostrogórskiej, po obu stronach rzeki Przemszy. Jest to oczyszczalnia mechaniczno-biologiczna z podwyższonym usuwaniem substancji biogenych. Odbiornikiem ścieków z oczyszczalni „Radocha II” jest rzeka Przemsza. Oczyszczalnia „Zagórze” umiejscowiona jest w północnej części miasta, w Zagórz, w rejonie ulicy Czereśniowej. Podobnie jak „Radocha II” jest to oczyszczalnia mechaniczno - biologiczna z podwyższonym usuwaniem związków biogenych. Bezpośrednim odbiornikiem ścieków z oczyszczalni Zagórze jest Rów Mortimerowski, który uchodzi do rzeki Bobrek. Wspomniane oczyszczalnie spełniają wymagania z zakresu jakości ścieków oczyszczonych określone w posiadanych pozwoleniach wodnoprawnych oraz Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego.
5. Istotnym elementem Gospodarki Ściekowej Sosnowca jest wybudowany w 2007 r. kolektor „Bobrek”, którym ścieki doprowadzane są do oczyszczalni „Radocha II”. Wraz z realizacją kolektora oraz modernizacją oczyszczalni ścieków „Radocha II”, zlikwidowano lokalne oczyszczalnie ścieków „Kazimierz” i „Porąbka” w Sosnowcu. Likwidacja tych obiektów poprawiła jakość rzeki Bobrek. Aktualnie kolektorem „Bobrek”, oprócz ścieków ze zlikwidowanych oczyszczalni, doprowadzane są ścieki z przepompowni Koziebak oraz ze skanalizowanej części Niwki i Modrzejowa.
6. Oprócz wspomnianych oczyszczalni „Radocha II” oraz „Zagórze” na terenie Sosnowca funkcjonują także mniejsze oczyszczalnie osiedlowe, jak na przykład należące do Spółdzielni Mieszkaniowej „Lokum” oczyszczalnia na osiedlu Bór Południe, dla której odbiornikiem jest rzeka Biała Przemsza i oczyszczalnia na osiedlu Zawodzie oraz dla której odbiornikiem ścieków jest rzeka Przemsza.
7. Ponadto własne oczyszczalnie ścieków komunalnych i przemysłowych posiadają niektóre z zakładów przemysłowych na terenie miasta. Z zakładów tych oczyszczone ścieki przemysłowe kierowane są do rzeki Przemszy bezpośrednio lub pośrednio, poprzez jej dopływy, takie jak Bobrek, Brynica lub Biała Przemsza. Większość ścieków zakładowych trafia do kanalizacji. Część z nich jednak, po oczyszczeniu, trafia bezpośrednio do cieków powierzchniowych. Największe ilości ścieków, które są odprowadzane do wód powierzchniowych pochodzą z odwadniania wyrobisk górniczych zlikwidowanych oraz istniejących kopalń węgla kamiennego. Odwadnianie wyrobisk prowadzone jest przez Spółkę Restrukturyzacji Kopalń S.A. Oddział w Czeladzi – „Centralny Zakład Odwadniania Kopalń” w celu zabezpieczenia przed zalewaniem czynnych zakładów górniczych. Zgodnie z informacjami zawartymi w *Programie Ochrony Środowiska...* poziom wody w zlikwidowanej KWK „Saturn”(w sąsiadującej z Miłowicami Czeladzi) utrzymywany jest na rzędnej +55,79 (w szybie Paweł II), a w zlikwidowanej KWK „Paryż”(w Dąbrowie Górniczej) na rzędnej +44,9 (w szybie Cieszowski). Część wód triasowych z rejonu „Saturn” była wykorzystywana przez stację uzdatniania wody. Z uwagi na fakt wymywania się łatwo rozpuszczalnych związków (produktów utleniania - głównie siarczków) oraz buforowania kwaśnych roztworów w czasie piętrzenia wody w zrobach, dochodzi do wzrostu stężenia siarczanów, jonów wapnia i magnezu oraz innych metali. Z tego względu wody kopalniane pompowane z dużych głębokości i odprowadzane bezpośrednio do cieków powierzchniowych stanowią jedno ze źródeł zanieczyszczeń wód. Jakość wód kopalnianych jest uzależniona między innymi od rzędnej utrzymywanego zwierciadła wody i różni się w zależności od rejonów odwadniania. Monitoring jakości wód kopalnianych zrzucanych do rzek jest prowadzony przez Centralny Zakład Odwadniania Kopalń.
8. System kanalizacji na terenie Sosnowca został przedstawiony w **załączniku graficznym U/16**.

§88. GOSPODARKA ODPADAMI

1. Obecnie na terenie miasta funkcjonuje system zbierania odpadów niesegregowanych, a ponadto prowadzona jest selektywna zbiórka odpadów. Ponadto w placówkach oświatowych Wydział Gospodarki Komunalnej

i Mieszkaniowej Urzędu Miasta organizuje zbiórkę zużytych baterii, a w aptekach odpadów z przeterminowanych leków.

2. Do 30 czerwca 2013 r. odbiór i transport odpadów komunalnych od mieszkańców Sosnowca był prowadzony przez specjalistyczne firmy w oparciu o umowy zawarte między firmą a właścicielami nieruchomości. Przedsiębiorstwa odbierające odpady posiadały stosowne zezwolenia wydane przez Urząd Miejski w Sosnowcu.
3. Od 1 lipca 2013 r. w myśl przepisów zawartych w Ustawie z dnia 1 lipca 2011 r. o *zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw*, obowiązek odbioru odpadów od mieszkańców przejęło miasto. Od tego momentu Gmina w drodze przetargu wybrała firmę, z którą podpisała umowę na odbiór odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Zgodnie z założeniami nowe regulacje prawne mają przyczynić się do ograniczenia problemu tzw. „dzikich wysypisk” oraz spalania odpadów w domowych piecach.
4. Odpady niesegregowane powstające na terenie miasta Sosnowca, są deponowane na następujących składowiskach odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne:
- składowisko odpadów administrowane przez Miejski Zakład Składowania Odpadów w Sosnowcu,
 - składowisko odpadów - „Landeco” Sp. z o.o. w Siemianowicach Śląskich,
 - składowisko odpadów - Miejski Zakład Przetwarzania Odpadów „Lipówka II” w Dąbrowie Górniczej,
 - składowisko odpadów komunalnych „Lipówka I” w Dąbrowie Górniczej.
5. W granicach miasta, przy ulicy Grednadierów, funkcjonuje wspomniane wyżej składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne zarządzane przez Miejski Zakład Składowania Odpadów. Składowisko to składa się z dwóch kwater: A i B. Z dniem 31. 12. 2005 r. zakończono eksploatację kwatery A. Natomiast na początku roku 2006 rozpoczęto eksploatację kwatery B. Jej powierzchnia wynosi 4,0 ha, a pojemność 473 000 m³ (decyzja Marszałka Województwa Śląskiego z dnia 28 stycznia 2009 r. Nr 230/OS/09). Obszar kwatery (дно oraz skarpy) B zabezpieczono przed napływem wód podziemnych poprzez wykonanie poddennego drenażu. Dodatkowo wzdłuż północnej korony obwałowania składowiska oraz w południowej jego części wykonano ziemne rowy stanowiące zabezpieczenie przed napływem nadmiaru wody opadowej. Drenaż odcieków z odprowadzeniem odcieków do pompowni, został ułożony na warstwie uszczelniającej. Obiekt posiada również system odgazowania składowiska.
6. Na terenie miasta istnieje problem tzw. „dzikich wysypisk”, które stanowią potencjalne zagrożenie dla środowiska ze względu na brak kontroli ilości i rodzaju lokowanych tam odpadów.

§89. WNIOSKI I WYTYCZNE Z ROZDZIAŁU XIV

1. Wnioski z analizy stanu istniejącego komunikacji drogowej:
- 1) układ zapewnia prawidłowe skomunikowanie miasta z układem regionalnym i międzynarodowym,
 - 2) występują wyraźne dysproporcje w gęstości układu drogowego części zachodniej i części wschodniej miasta, związane z odmiennymi tradycjami osadnictwa typowo miejskiego (zachód) i wiejskiego (wschód),
 - 3) występują niespójności pomiędzy układem drogowym Sosnowca a planowanymi układami miast sąsiednich, to jest Dąbrowy Górniczej, Mysłowic, Jaworzna,
 - 4) znaczny udział dróg G i Z, dróg dwupasowych zapewnia możliwość zwiększanie przepustowości istniejącego układu bez konieczności budowy nowych dróg,
 - 5) miejscami ograniczającymi przepustowość dróg są istniejące skrzyżowania,
 - 6) znaczny udział dróg G i Z, dróg dwupasowych a także dróg z wydzielonymi trasami tramwajowymi, powoduje degradację przestrzenną i funkcjonalną ulicy, rozumianej jako istotny element obszaru przestrzeni ogólnodostępnych, stwarza również ograniczenia w swobodnym poruszaniu się osób pieszych oraz wyznaczaniu tras rowerowych,
 - 7) ulice, przede wszystkim klas L i D, posiadają niewykorzystany potencjał w zakresie możliwości wyznaczenia przyulicznych miejsc parkingowych.
2. Wytyczne dla planowanej komunikacji drogowej, wynikające z planów inwestycyjnych administratorów dróg, obowiązujących planów miejscowych, studium komunikacyjnego oraz polityki transportowej:

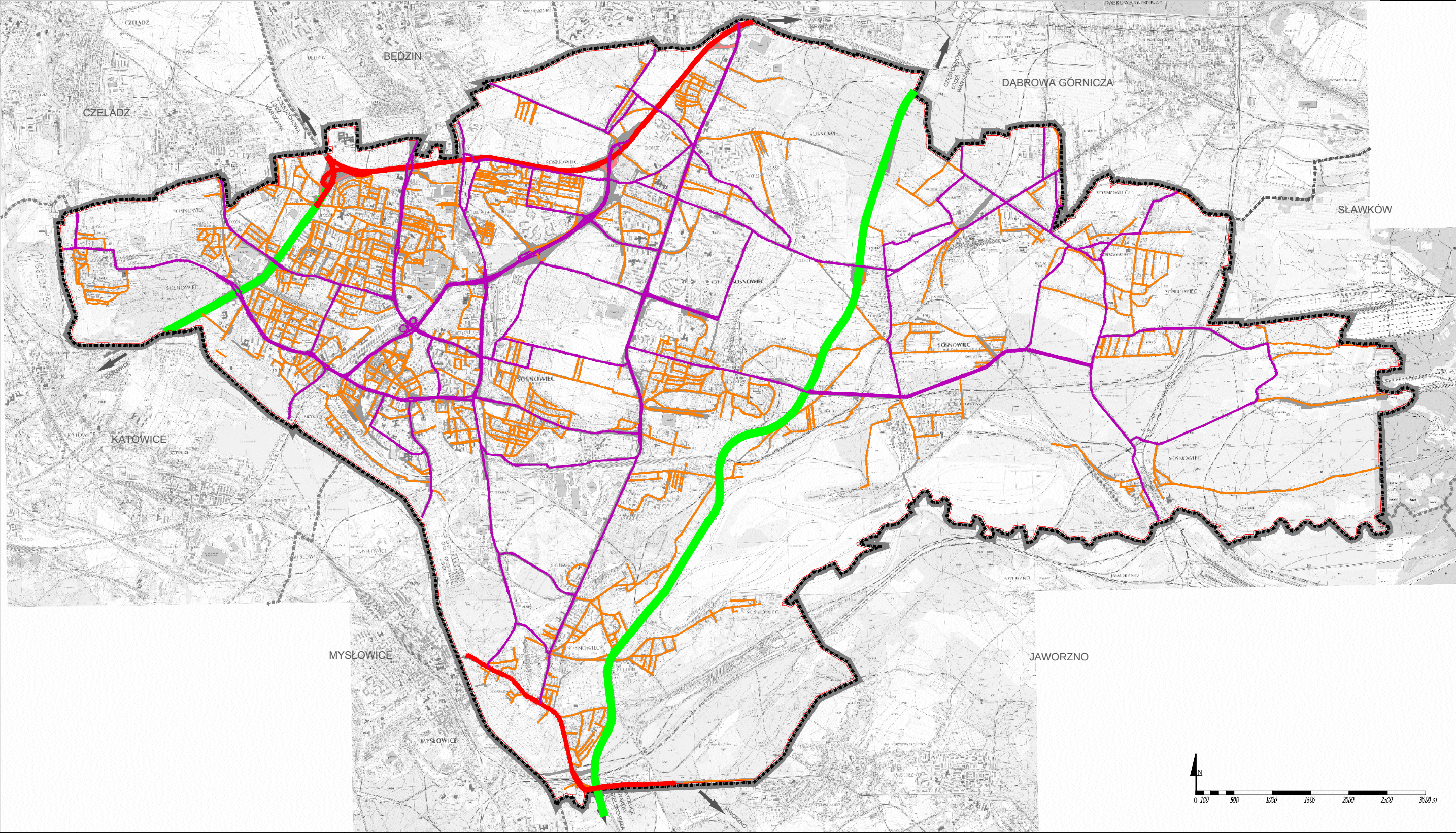
- 1) drogi krajowe planowane: **DK** – (2x2) relacji Sosnowiec (węzeł z S1) – Sławków, w klasie głównej ruchu przyspieszonego (GP), wraz z przynależnymi skrzyżowaniami,
 - 2) drogi wojewódzkie planowane: **Drogowa Trasa Średnicowa** – relacji od węzła „Janów” w kierunku ulicy 3 Maja oraz od węzła „Janów” do nowego węzła „S-1” w Sosnowcu, w klasie głównej (G), wraz z przynależnymi skrzyżowaniami,
 - 3) drogi powiatowe planowane,
 - 4) drogi gminne planowane,
 - 5) drogi planowane, nieujęte w pkt. od 1 do 4, występujące w obowiązujących planach miejscowych,
 - 6) drogi planowane, nieujęte w pkt. od 1 do 5, zaproponowane w studium komunikacyjnym i polityce transportowej,
 - 7) planowane nowe elementy układu drogowego, mają na celu:
 - a) rozwinięcie wielokierunkowych połączeń drogowych w części miasta położonej na wschód od drogi S1,
 - b) uzyskanie lepszej segregacji ruchu w części miasta położonej na zachód od drogi S1,
 - c) ograniczenie ruchu w śródmieściu i centrum miasta,
 - d) wykorzystanie możliwości trasowania nowych dróg w śladach zlikwidowanych tras kolei,
 - e) przebudowę nadmiernie obciążonych skrzyżowań, w tym przebudowę wybranych na węzły bezkolizyjne,
 - f) stworzenie ogólnomiejskiego systemu parkingowego, w tym systemu parkuj i jedź,
 - g) wyodrębnienie obszarów o dominacji ruchu uspokojonego,
 - h) wyodrębnienie obszarów o dominacji komunikacji zbiorowej i ograniczeniach w systemie parkingowym.
3. W zakresie komunikacji kolejowej - wytyczne dla planowanej komunikacji kolejowej, wynikające z planów inwestycyjnych administratorów linii, obowiązujących planów miejscowych, studium komunikacyjnego oraz polityki transportowej:
- a) administratorzy linii kolejowych nie przewidują rozbudowy tras kolejowych,
 - b) studium komunikacyjne oraz polityka transportowa nie wypowiada się na temat rozwoju komunikacji kolejowej.
4. W zakresie komunikacji zbiorowej, w tym komunikacji tramwajowej:
- 1) Wytyczne dla planowanej komunikacji tramwajowej, wynikające z planów inwestycyjnych administratora linii, obowiązujących planów miejscowych, studium komunikacyjnego oraz polityki transportowej:
 - a) administrator linii tramwajowych przewiduje rozbudowę linii KTT1 oraz budowę dwóch nowych połączeń w ciągu ulicy 11 Listopada w kierunku południowym oraz w ciągu ulicy Braci Mieroszewskich w kierunku północnym do Dąbrowy Górniczej (ul. Królowej Jadwigi),
 - b) w Studium 2003 zasygnalizowano po raz kolejny zasadność przedłużenia linii nr 15 do centrum Zagórza.
5. W zakresie komunikacji pieszej i rowerowej:
- 1) **Studium 2016** winno określić kierunki i możliwości rozwoju systemu komunikacji rowerowej w skali miasta.
 - 2) **Studium 2016** winno określić kierunki i możliwości rozwoju systemu komunikacji pieszej w skali miasta z uwzględnieniem połączeń z przestrzeniami publicznymi i przestrzeniami zieleni.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA SOSNOWCA

UWARUNKOWANIA: SYSTEM KOMUNIKACJI - DROGI

RYS. U/39: Kategorie dróg

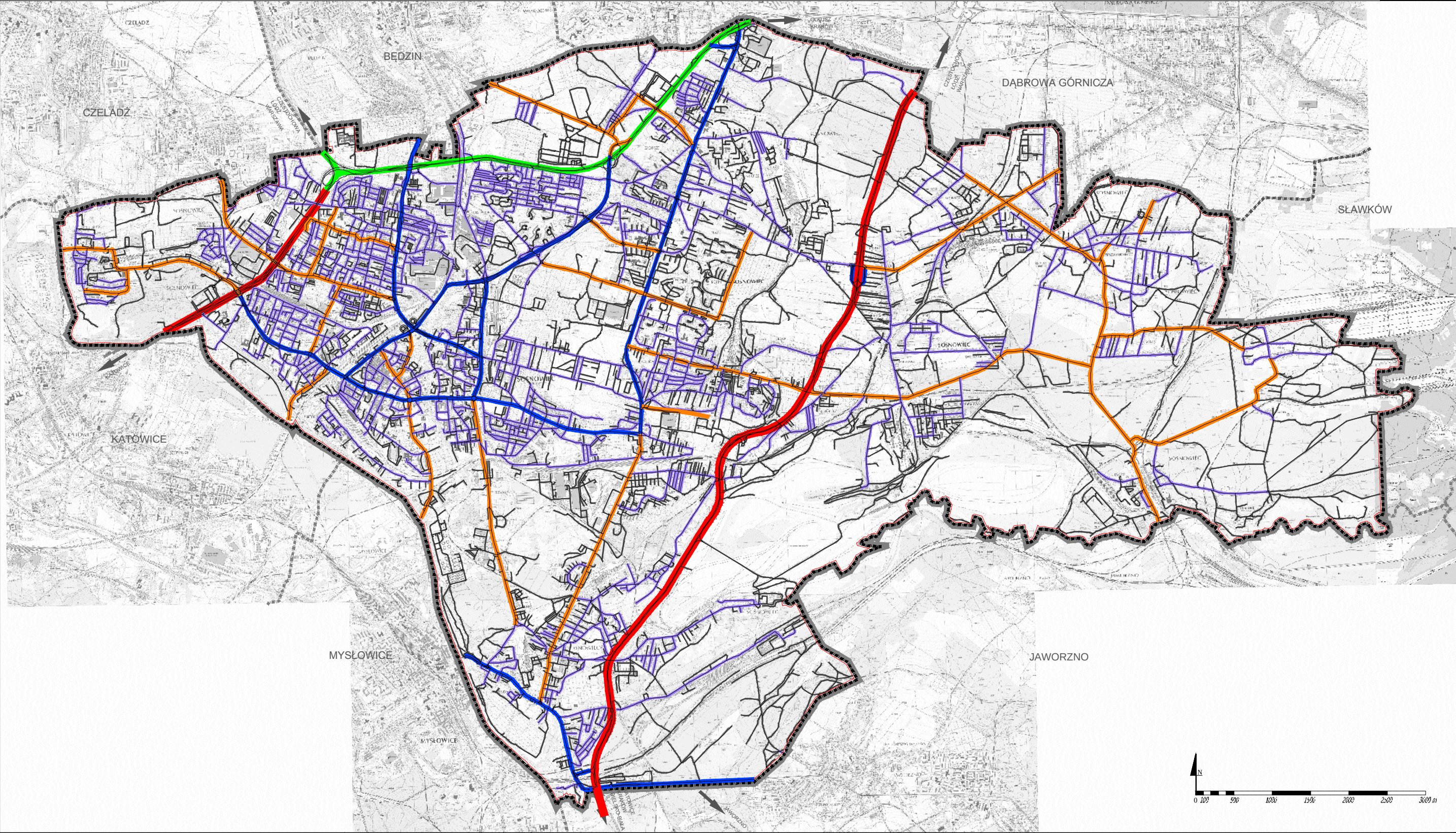
	GRANICA MIASTA SOSNOWCA		DROGI POWIATOWE W ZARZĄDZIE PREZYDENTA SOSNOWCA		
	GRANICE GMIN SĄSIEDNICH		DROGI GMINNE		
	DROGI KRAJOWE W ZARZĄDZIE GDDKiA		DZIAŁKI DRÓG PUBLICZNYCH		
	DROGI KRAJOWE W ZARZĄDZIE PREZYDENTA SOSNOWCA				

Wykonawca:

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA SOSNOWCA

UWARUNKOWANIA: SYSTEM KOMUNIKACJI - DROGI
RYS. U/40: Klasy dróg

	GRANICA MIASTA SOSNOWCA		DROGI KLASY G		GEOMETRIA JEZDNI I WĘZŁÓW	
	GRANICE GMIN SĄSIEDNICH		DROGI KLASY Z			
	DROGI KLASY S		DROGI KLASY L			
	DROGI KLASY GP		DROGI KLASY D ORAZ POZOSTAŁE			

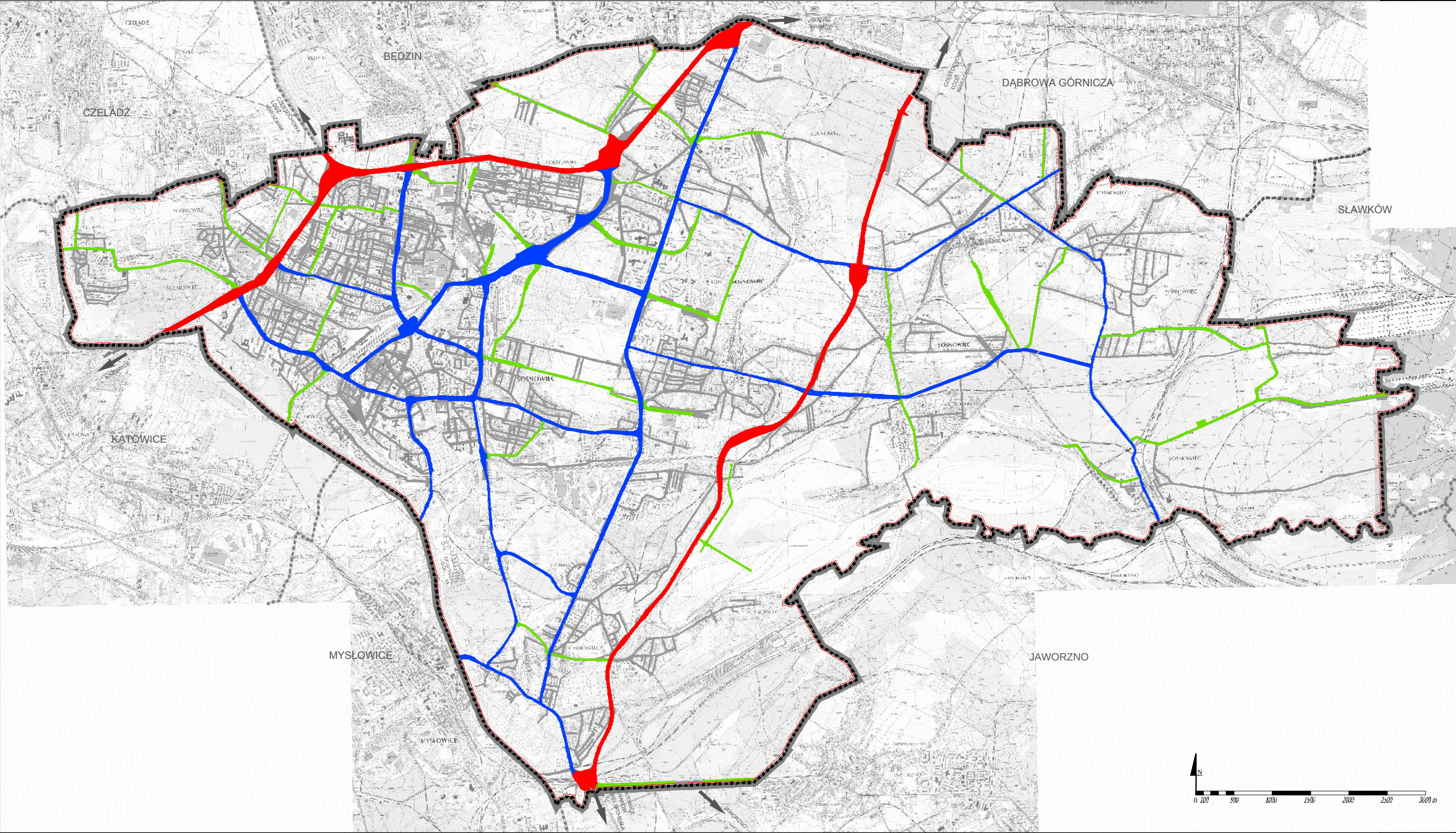
Wykonawca:

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA SOSNOWCA

UWARUNKOWANIA: SYSTEM KOMUNIKACJI - DROGI

RYS. U/41: Schemat układu drogowego podstawowego tranzytowego, rozprowadzającego i obsługowego

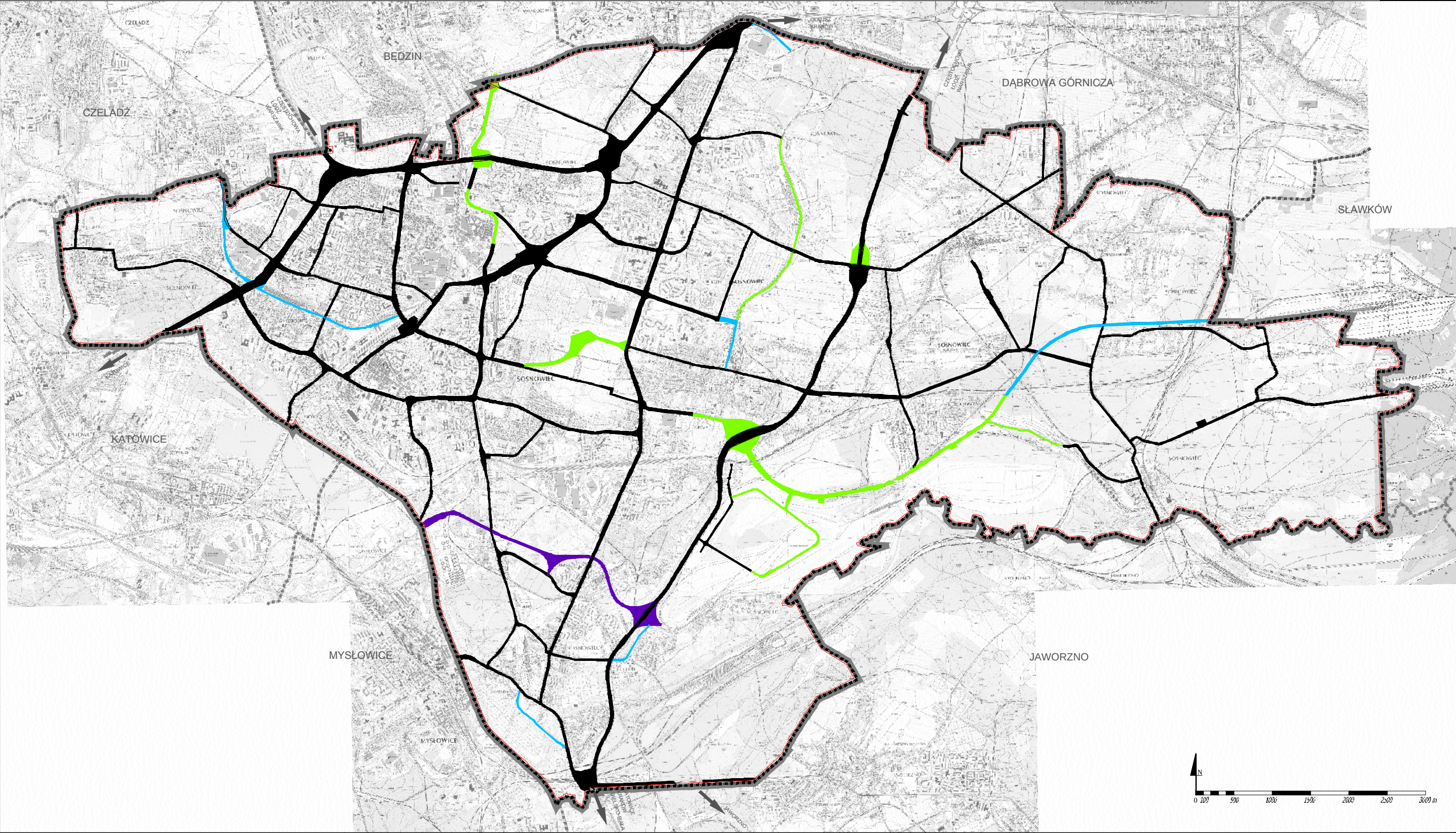
	GRANICA MIASTA SOSNOWCA		UKŁAD DROGOWY PODSTAWOWY TRANZYTOWY (D1)		
	GRANICE GMIN SĄSIEDNICH		UKŁAD DROGOWY PODSTAWOWY ROZPROWADZAJĄCY (D2)		
	DZIAŁKI DRÓG PUBLICZNYCH		UKŁAD DROGOWY PODSTAWOWY OBSŁUGOWY (D3)		

Wykonawca:

UWARUNKOWANIA: SYSTEM KOMUNIKACJI - DROGI

RYS. U/42: Schemat układu drogowego podstawowego tranzytowego, rozprawdzającego, obsługowego i układu drogowego zaplanowanego

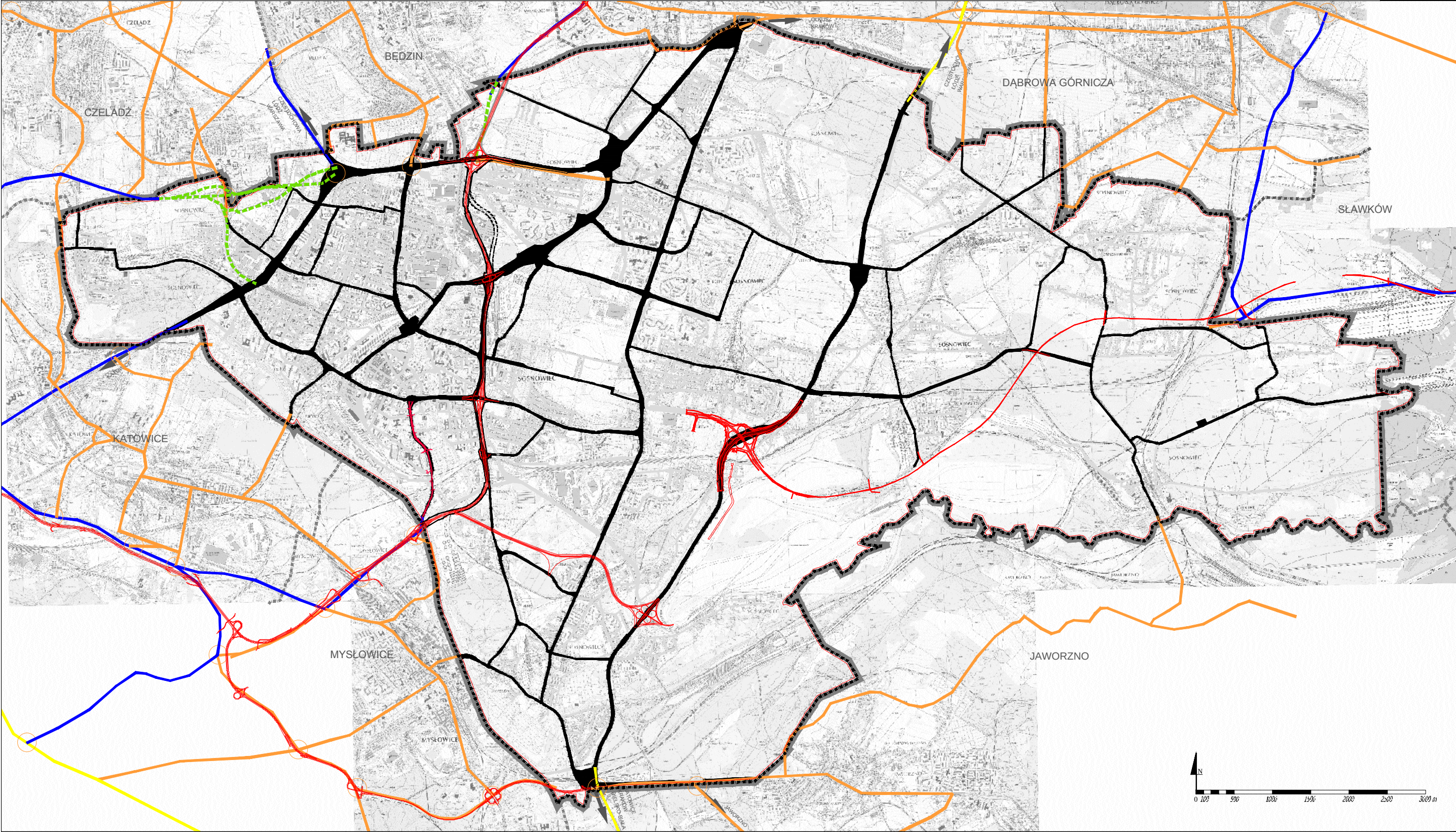
	GRANICA MIASTA SOSNOWCA		UKŁAD DROGOWY PODSTAWOWY ZAPLANOWANY (WG POLITYKI KOMUNIKACYJNEJ)	
	GRANICE GMIN SĄSIEDNICH		UKŁAD DROGOWY PODSTAWOWY ZAPLANOWANY (MPZP)	
	DZIAŁKI DRÓG PUBLICZNYCH		UKŁAD DROGOWY PODSTAWOWY ZAPLANOWANY - PONADLOKALNY CEL PUBLICZNY (NOWY ŚLAD DTŚ)	
	UKŁAD DROGOWY PODSTAWOWY TRANZYTOWY, ROZPROWADZAJĄCY I OBSŁUGOWY ISTNIEJĄCY			

Wykonawca:

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA SOSNOWCA

UWARUNKOWANIA: SYSTEM KOMUNIKACJI - DROGI
RYS. U/43: Schemat przebiegu planowanych inwestycji drogowych

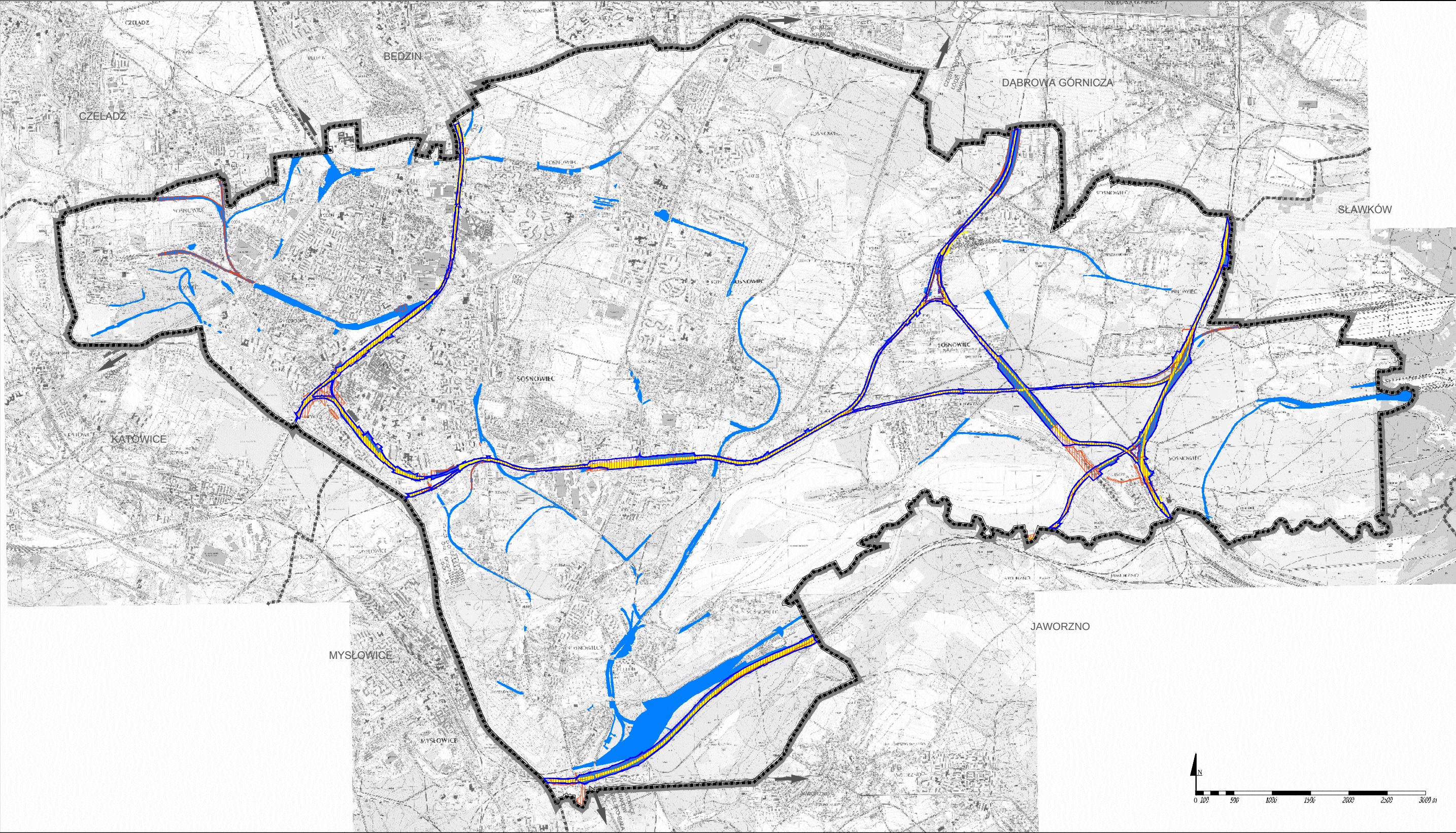
	GRANICA MIASTA SOSNOWCA		UKŁAD DROGOWY MIAST SĄSIADUJĄCYCH			
	GRANICE GMIN SĄSIEDNICH		PLANOWANE INWESTYCJE DROGOWE			
	DZIAŁKI DRÓG PUBLICZNYCH					
	ISTNIEJĄCY UKŁAD DROGOWY PODSTAWOWY TRANZYTOWY, ROZPROWADZAJĄCY I OBSŁUGOWY					

Wykonawca:

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA SOSNOWCA

UWARUNKOWANIA PROBLEMATYKA "U21": SYSTEM KOMUNIKACJI - KOLEJE
RYS. U/44: Tereny kolei

	GRANICA MIASTA SOSNOWCA		TERENY ZAMKNIĘTE		
	GRANICE GMIN SĄSIEDNICH		OBSZAR LINIOWY KOLEI		
	UŻYTKI GRUNTOWE Tk - TERENY KOLEJOWE				
	TERENY POD KOLEJAMI WG TBD, W OBRĘBIE LINII PKP PLK				

Wykonawca:

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA SOSNOWCA

UWARUNKOWANIA: SYSTEM KOMUNIKACJI - TRAMWAJE

RYS. U/45: Schemat tras tramwajowych

	GRANICA MIASTA SOSNOWCA		PRZYSTANKI TRAMWAJOWE		LINIE TRAMWAJOWE, KTÓRYCH MODERNIZACJA PLANOWANA JEST W LATACH 2014-2020	
	GRANICE GMIN SĄSIEDNICH		LINIE TRAMWAJOWE PROJEKTOWANE		PRZEJAZDY TRAMWAJOWE, KTÓRYCH MODERNIZACJA PLANOWANA JEST W LATACH 2014-2020	
	TERENY ZURBANIZOWANE Z-URB/IS I Z-URB/zp		LINIE TRAMWAJOWE, KTÓRYCH MODERNIZACJA REALIZOWANA BĘDZIE W LATACH 2013-2014			
	LINIE TRAMWAJOWE		PRZEJAZDY TRAMWAJOWE, KTÓRYCH MODERNIZACJA REALIZOWANA BĘDZIE W LATACH 2013-2014			

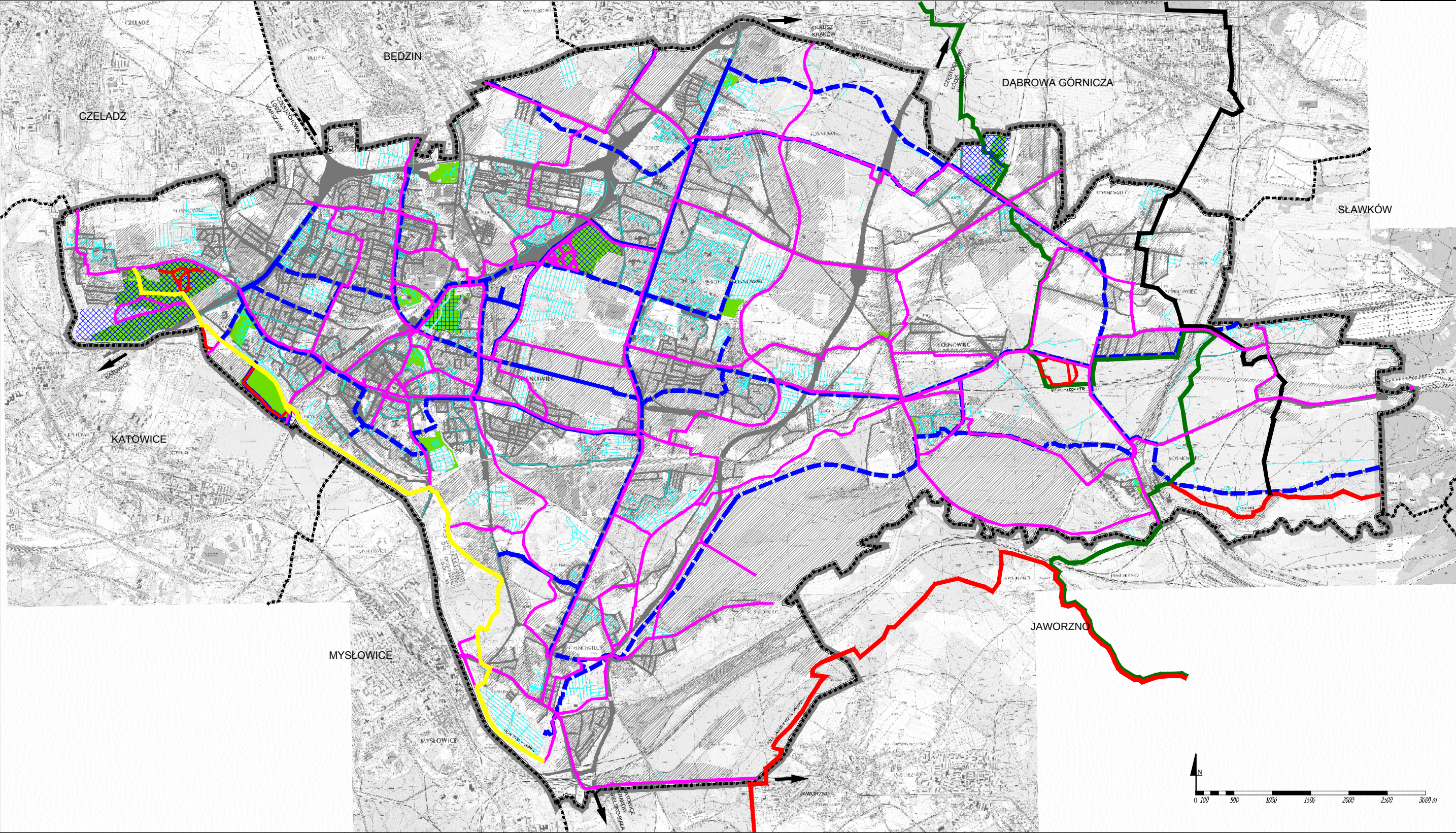
Wykonawca:

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA SOSNOWCA

UWARUNKOWANIA: SYSTEM KOMUNIKACJI - SYSTEM PIESZY I ROWEROWY
RYS. U/46: System terenów pieszych i rowerowych

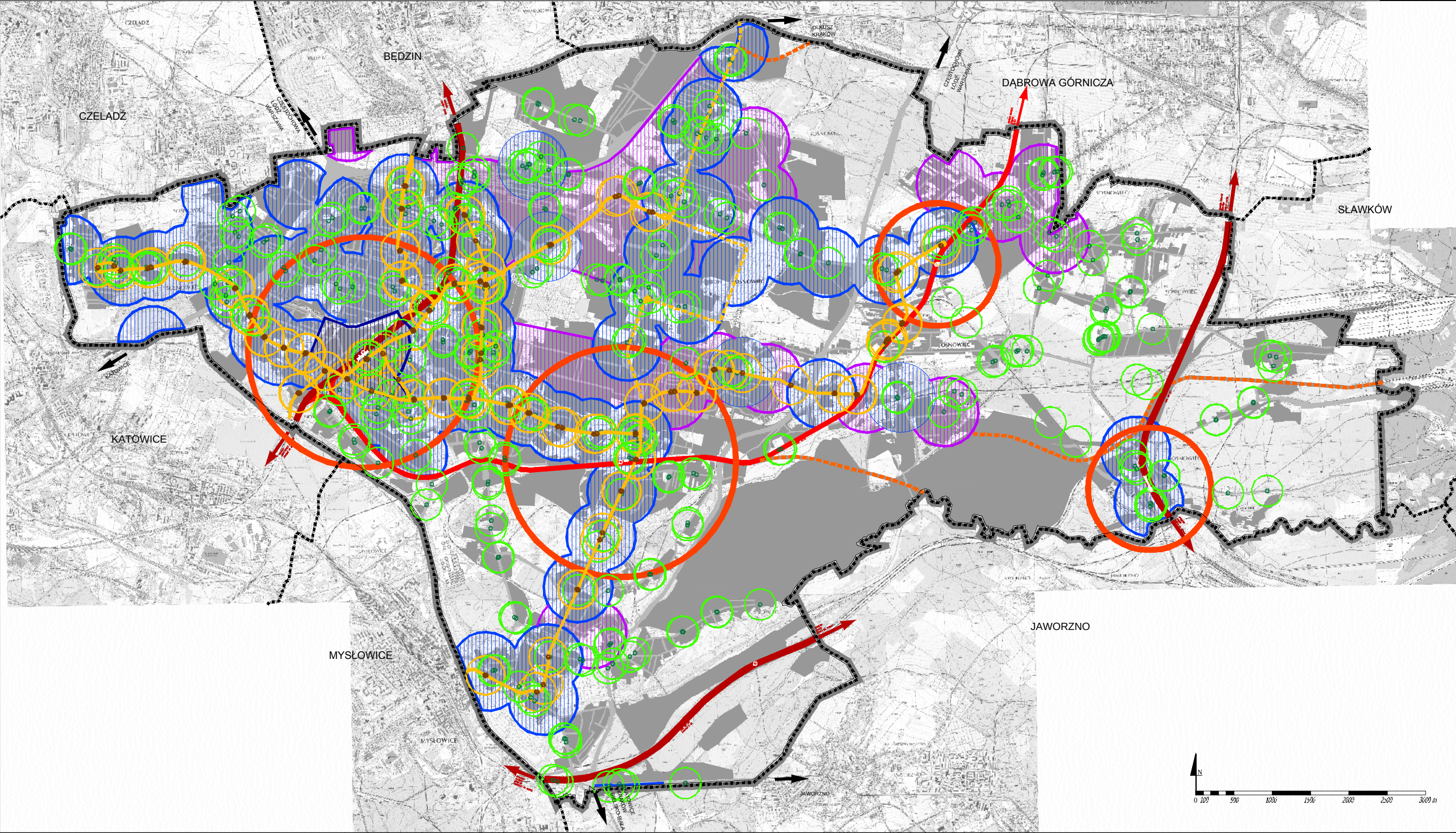
	GRANICA MIASTA SOSNOWCA		TERENY ZIELENI URZĄDZONEJ		ŚCIEŻKI ROWEROWE NA TERENIE PARKU		DROGI ROWEROWE WG STUDIUM KOMUNIKACYJNEGO
	GRANICE GMIN SĄSIEDNICH		CIĄGI RUCHU PIESZEGO I ROWEROWEGO WG TBD		ŚCIEŻKI ROWEROWE NA TERENIE PARKU PLANOWANE		DROGI ROWEROWE REKREACYJNE WG STUDIUM KOMUNIKACYJNEGO
	TERENY KOMUNIKACJI DROGOWEJ		ŚCIEŻKI ROWEROWE ISTNIEJĄCE		SZLAKI TURYSTYCZNE		
	TERENY ZURBANIZOWANE ZURB/is i ZURB/zp		ŚCIEŻKI ROWEROWE PROJEKTOWANE		SZLAK ROWEROWY TRZECH CESARZY		

Wykonawca:

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA SOSNOWCA

UWARUNKOWANIA: SYSTEM KOMUNIKACJI - TRANSPORT PUBLICZNY
RYS. U/47: Transport publiczny - synteza

	GRANICA MIASTA SOSNOWCA		POZOSTAŁE LINIE KOLEJOWE PKP PLK		STACJE KOLEJOWE		STREFA A POLITYKI TRANSPORTOWEJ
	GRANICE GMIN SĄSIEDNICH		LINIE KOLEJOWE PROJEKTOWANE W OBOWIĄZUJĄCYM STUDIU		ZASIĘGI DOJŚĆ DO STACJI KOLEJOWYCH 800 M I 1500 M		STREFA B POLITYKI TRANSPORTOWEJ - STAN ISTNIEJĄCY
	TERENY ZURBANIZOWANE Z-URB/IS I Z-URB/zp		LINIE TRAMWAJOWE		PRZYSTANEK AUTOBUSOWY WRAZ Z 200-METROWYM ZASIĘGIEM DOJŚCIA		OBSZAR ROZWOJU STREFY B W WYNIKU REALIZACJI POLITYKI TRANSPORTOWEJ
	LINIE KOLEJOWE PKP PLK MIĘDZYNARODOWE		LINIE TRAMWAJOWE PROJEKTOWANE		PRZYSTANEK TRAMWAJOWY WRAZ Z 250-METROWYM ZASIĘGIEM DOJŚCIA		

Wykonawca:

ROZDZIAŁ XV

ZADANIA SŁUŻĄCE REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH

§90. ZADANIA PUBLICZNE O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

1. Zadania o znaczeniu ponadlokalnym przyjęte w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego (Dz. Urz. Woj. Śl. Nr 68 poz. 2049 z dn. 27 lipca 2004 r.)
 - a) „Modernizacja linii kolejowych, w tym Warszawa – Katowice – Wiedeń” (odcinek Gliwice Łabędy – Sosnowiec Jęzor oraz linia 001 odcinek Zawiercie – Katowice),
 - b) „Drogowa Trasa Średnicowa Katowice – Dąbrowa Górnicza”.
2. Pozostałe:
 - a) Uwzględnienie przebiegu dróg S1 i S86,
 - b) Uwzględnienie węzła drogowego w ciągu S1 wraz z drogą objętą zadaniem „Opracowanie kompleksowej dokumentacji projektowej dla budowy połączenia terminalu w Sławkowie z drogą krajową nr 1 w Sosnowcu”,
 - c) „Modernizacja linii kolejowej E30/CE30 na odcinku Opole – Katowice – Kraków” w ramach projektu unijnego ISPA/FS2002/PL/16/P/PA/012,
 - d) Rewitalizacja linii kolejowej nr 133 Dąbrowa Górnicza Ząbkowice – Kraków Główny Osobowy w ramach projektu „Polepszenie jakości usług przewozowych poprzez poprawę stanu technicznego linii nr 1, 133, 160, 186 na odcinku Zawiercie – Dąbrowa Górnicza Ząbkowice – Jaworzno Szczakowa”.

§91. WNIOSKI I WYTYCZNE Z ROZDZIAŁU XV

1. Zgodnie z wymogami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zadania publiczne o znaczeniu ponadlokalnym powinny być ujęte w ustaleniach **Studium 2016**.
2. Oprócz ww. zadań istotnym elementem o znaczeniu ponadlokalnym, który powinien znaleźć swoje rozwiązanie w ustaleniach **Studium 2016** jest nowy, wariantowy przebieg Drogowej Trasy Średnicowej, tzw. „DTŚ Południe”:
 - a) pierwszego od węzła „Janów” w kierunku ulicy Ostrogórskiej, którego celem będzie połączenie wyłącznie dla samochodów osobowych,
 - b) drugiego tzw. południowego, od węzła „Janów” do nowego węzła „S-1” w Sosnowcu, gwarantujący wzmocnienie relacji komunikacyjnych na kierunku wschód-zachód oraz dogodną obsługę komunikacyjną kluczowych południowych produkcyjnych obszarów miasta,oraz
 - c) włączenie drugiego wariantowego przebiegu w rejonie istniejącego węzła „Jęzor”.

ROZDZIAŁ XVI
WYMAGANIA DOTYCZĄCE OCHRONY PRZECIWPOWODZIOWEJ

§92. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ

1. Na obszarze Sosnowca, na podstawie Studium określającego obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią dla obszarów nieobwałowanych w zlewni rzeki Przemszy, zidentyfikowano obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Obszary te znajdują się głównie w rejonie koryt rzek Przemsza i Biała Przemsza, a także obejmują:
 - a) stosunkowo rozległe powierzchnie w dolinie rzeki Bobrek m.in. na granicy Zawodzia, Kazimierza Górniczego i Ostrów Górniczych oraz w Maczkach (obszary częściowo zabudowane) i Bobrku,
 - b) niewielkie powierzchnie zielone w dolinie rzeki Białej Przemszy w południowo-wschodniej części miasta,
 - c) niewielkie powierzchnie zielone w dolinie rzeki Przemszy m.in. w rejonie Parku Sieleckiego.
2. Tematyka zagrożenia powodzią została przedstawiona w **załączniku graficznym U/34**.
3. Dla obszarów szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy i ograniczenia wynikające z przepisów prawa wodnego.

§93. WNIOSKI I WYTYCZNE Z ROZDZIAŁU XVI

1. Zgodnie z wymogami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawy prawo wodne obszary szczególnego zagrożenia powodzią powinny być ujęte w ustaleniach **Studium 2016**.
2. W granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują nakazy, zakazy i ograniczenia przewidziane przepisami ustawy prawo wodne.

ŹRÓDŁA:

1. Wydział Geodezji i Kartografii UM w Sosnowcu, ewidencja gruntów z 2012 r.,
2. Urząd Statystyczny w Katowicach, stan w dniu 31.12. 2011 r.,
3. Powiatowy Urząd Pracy w Sosnowcu,
4. Narodowy Spis Powszechny 2002,
5. Narodowy Spis Powszechny 2011,
6. Komenda Miejska Policji w Sosnowcu,
7. „Opracowanie ekofizjograficzne dla miasta Sosnowca 2014” wykonane przez EKOID Iwona Majewska-Durjasz
8. A. Chmura z zespołem (2009) „Rejestr terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemi na terenie Sosnowca” Państwowy Instytut Geologiczny-Państwowy Instytut Badawczy, Oddział Górnośląski, Sosnowiec,
9. „Mapa akustyczna Sosnowca” wykonana przez konsorcjum w składzie: Lemitor Ochrona Środowiska Sp. z o.o. i ECOPLAN Ryszard Kowalczyk,
10. Gminny Program Ochrony nad Zabytkami na lata 2012-2015,
11. Analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym miasta Sosnowca oraz ocena aktualności „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sosnowiec” i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, Sosnowiec – 2010,
12. „Lokalny Program Rewitalizacji miasta Sosnowca na lata 2010-2020”,
13. „Program Rozwoju miasta Sosnowca 2007-2013”,
14. „Plan Gospodarki Odpadami dla Miasta Sosnowca na lata 2009-2012 z uwzględnieniem lat 2013-2018”,
15. „Program Ochrony Środowiska dla miasta Sosnowca na lata 2009-2018”,
16. dane:
 - US w Katowicach,
 - KSSE,
 - CTL Maczki-Bór,
17. Strony internetowe:
 - www.sosnowiec.pl,
 - www.sztetl.org.pl,
 - www.wikimapia.org,
 - www.sosnowiecdzisiaj.pl,
 - www.wikizaglebie.pl,
 - www.nid.pl,
 - www.scdk.pl,

ZESPÓŁ AUTORSKI:

Zagadnienia struktury przestrzennej, osadnictwa, dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz infrastruktury :

Zespół P.A. NOVA S.A.

dr inż. arch. Stanisław W. Lessaer

mgr inż. arch. Katarzyna Bondek

mgr inż. arch. Sławomir Tront

mgr inż. arch. Bohdana Batosz

mgr inż. arch. Sylwia Jendrysek

mgr inż. arch. Katarzyna Gola

mgr Aneta Miś

Zespół Pracowni Urbanistyki i Architektury „Region”

mgr inż. arch. Adam Nowak

mgr inż. arch. Dorota Biernacka Nowak

mgr inż. Krzysztof Sikora

inż. Maciej Płatek

mgr inż. Marek Nowicki

Opracowanie komputerowe i graficzne – system informacji przestrzennej GIS:

inż. Leszek Sobieraj

Ochrony środowiska i przyrody oraz zagadnienia geologiczno-górnice:

mgr inż. Iwona Majewska Durjasz

mgr Łukasz Białozor

mgr Justyna Borysewicz-Kubicka

Dorota Pająk

Andrzej Pająk

mgr Anna Stanik

mgr Natalia Durka-Kamińska

mgr inż. Magda Durjasz-Rybacka

Komunikacja:

mgr inż. Jacek Thiem

mgr inż. Andrzej Maćkowiak

Zagadnienia społeczno-demograficzne:

prof. dr hab. Jerzy Runge

dr Robert Krzysztofik

dr Iwona Kantor-Pietraga

mgr Tomasz Spórna